

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Tage Nilsson, 91 år:

-Jesus kommer snart!

-Det viktigaste budskapet idag är detta!
-Risken är att det kan bli en lära istället för liv och då är man inte beredd att möta Jesus.

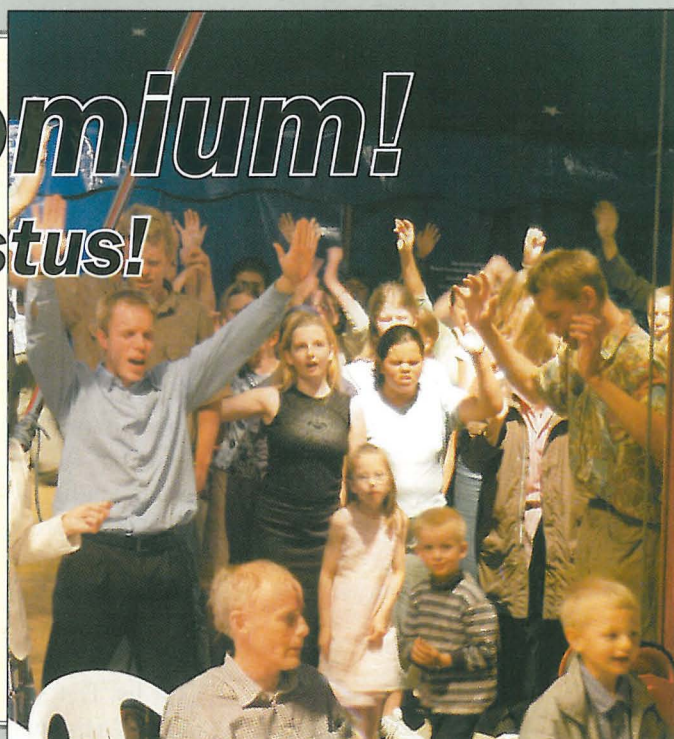
Intervju på sid 16-18

Deuteronomium!

-Ny skapelse i Kristus!

- Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit. (2 Kor 5:17)
Välkommen till en högtidsfirande och lovsjungande församling!

Inbjudan till jul, nyår och bibeldagar på sid 30

UR INNEHÅLLET**LEDARE***Kom, Herre Jesus!* 2**PREDIKAN***Bed vår nation in i nöd* 4*Att växa till i liv!* 20**REPORTAGE & INTERVJU***Väckande...* 13*Jesus kommer snart!* 16*Litauen, Litauen, om du idag...* 24*En utsträckt hand* 28**ARTIKLAR***Vemärden babyloniska skökan?* 10*Församlingen i tiden* 14*Av alla folkslag och stammar* 19*När Jesus bygger huset* 26**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.se

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.se

Berno Vidén

berno.viden@maranata.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@maranata.se

FOTO DETTA NUMMER**Mikael & Paulus Eliasson,
Bertil Fredriksson, Berno &
Veronica Vidén****ADRESS**Bällstavägen 100
Box 201 34, 161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39**INTERNET**Hemsida: www.maranata.se
E-post: info@maranata.se**SPRIDES FRITT!**Gåvor till tidningen och litteratur-
missionen, Pg 495 46 24-5,
Bällsta Media Center.Meddelande om adressändring sker
skriftligt till redaktionen.**TRYCK****BMC Tryck & Förlag**
Bromma 2004

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges
6 ggr/år av Maranataförsamlingen
i Stockholm.**©MARANATA!**För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

Kom, Herre Jesus!

Förra numrets ledare tog helt kort upp hur förkunnelsen om Jesu snara tillkommelse i takt med kyrkornas förvärldsligande systematiskt rationaliserats bort inom svensk kristenhet. Att leva i det himmelska hoppet anses idag tillhöra fanatiska sekters svärmerier utan verklighetsförankring. Låt så vara, men vad kan vara mer angeläget än att påminna om och proklamera att Frälsaren kommer åter!

ETT AV NYA TESTAMENTETS genomgående och mest centrala budskap är påminnelser och proklamationer om att Jesus ska komma tillbaka. Sida efter sida och bok efter bok i Bibeln hjälps åt att vid över fyra hundra tillfällen och på olika sätt lyfta fram det som är slutmålet för allas vår frälsning; att *Han, vår Frälsare och Förlossare* snart ska komma tillbaka.

Han är Frälsaren - förutsättningen för ett sant Deuteronomium; människans slut och Guds början. Han är också Förlossaren, som för evigt införsatt oss med sig i sitt rike. Frälsningen är från början till slut ett Guds verk för att rädda en mänsklighet som genom sin egen synd är skattad åt evig fördömdelse.

I EVANGELIERNA MÖTER vi först och främst Jesu egna ord där han öppnar lärjungarnas ögon för den verklighet som väntar dem här i tiden. "*I världen liden I betryck; men var vid gott mod, jag har övervunnit världen*"

Inte ett ord i Jesu undervisning talar om ekonomisk framgång eller välbefinnande här i tiden. Däremot återkommer Jesus ständigt till påminnelser om att vara korsbärare i Hans efterföljd. Främlingsskapet och pilgrimsfärden är inget onaturligt val som några speciellt utvalda tar till sig utan det är en kallelse till var och en som sagt ja till Jesus som Herre i sitt liv. Det är en kallelse till församlingen, Guds utvalda redskap i tiden. Hon har i sig själv inget att stoltsera med men

är i och genom Jesu försoning bärare av himmelska värden som aldrig kan mätas i ekonomiska eller andra kvantitativa resurser.

Apostlagärningarna och breven fortsätter med att proklamera denna slutliga triumf, samtidigt som författarna erkänner sig själva som tidernas största förlorare; men allt för evangelii skull, och för att i allt likbildas med Jesus. Påminnelserna om att alltid vara redo för den händelse som i vilket ögonblick som helst kan inträffa är många och intensiva. Allt effektsökeri, tal om tider och stunder eller teckentyderi, faller i skymundan inför den Ande som så totalt uppfyllt Guds församling med detta hopp; *Han kommer snart!* För församlingen finns inget tecken som först ska uppfyllas utan hon hör redan här och nu himmelen till. Det enda som skiljer henne från att träda in i evighetens värld är det ögonblicksverk som ligger strax framför.

Jesu eskatologiska undervisning handlar om våra dagar. Vi lever i en tid då jakten efter materiell välfärd och syndig njutning florerar fritt. Inom kristenheten förkunnas förförande om hur man på bästa sätt kan uppnå maximal ekonomisk välsignelse, samtidigt som vi vet att västvärldens välfärd har sin förutsättning i tredje världens lidanden. Bibeln benämner förfarandet orättfärdighet.

UNDER 1800-TALETS senare del inträdde en ny forcerad tid med förhållandevis snabbt växande globala marknader som kom att förändra människors levnadsvillkor totalt. Samtidigt fick förkunnelsen om Jesu snara tillkommelse nytt liv bland väckelserörelserna. Den som levde i Ordet kunde inte undgå att lägga märke till hur Jesu profetiska undervisning påtagligt aktualiserades genom världshändelserna. Man förstod att tiden framöver var kort och att den skulle bli intensiv. En del visade en sådan iver i sin förväntan att Jesus snart skulle komma tillbaka, att man började förutsäga tider och stunder för denna händelse.

Ofta lyfts just dessa människors iver helt felaktigt fram som varnande exempel på vad andlig fanatism kan leda till.

Långt mycket värre är alla de skaror av troende som genom Kyrkans lära låtit sig invaggas i en falsk trygghet då man utifrån världens villkor på horisontalplanet undervisas om att *Vår Herre kommer inte så snart*. Budskapet anpassas och budbärarna blir samhällets språkrör i en kyrka där sanningen om Jesu tillkommeelse förvanskas till en politiserad lära. Man menar att Kyrkan succesivt genom surdegsteologi ska öka sitt inflytande på jorden till dess vägen är banad för Messias att återvända. Hoppet sätts till Kyrkans inflytande i samhällets alla skikt med målet att sida vid sida med staten kristna den värld som enligt Guds eget ord är sparad åt eld.

Idag är Kyrkans budskap klart politiserat med direkt inriktning på att äga positioner i en förbättrad värld. Man talar om ankomsten men inte om tillkommelsen och uppräckelsen. Tidigare var förkunnelsen väckande och uppfordrande med målet klart i sikte; *"Vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden"*.

VI BEFINNER OSS i ett slutscenariö av profetiska händelser som på ett övertygande sätt vittnar om samma sak, att *Han kommer!* Det innebär att församlingens kamp i tiden tilltar och att budskapet om att gå ut till *honom*, utanför lägret, blir mer aktuellt än någonsin och sanningen om tidens korthet får praktiska konsekvenser i våra liv.

MOTIVET TILL UPPBROTT och efterföljelse är att få möta Jesus, församlingens Frälsare och Förlossare. Genom försoningsverket på Golgata beredde Han en framkomlig väg för den som förutsättningslöst kapitulerar och låter sig tvagas ren i Hans blod. Enbart i och genom Jesu blod finns frälsning och förlåtelse.

-Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om edra synder än äro blodröda, så kunna de bliva snövita, och om de äro röda såsom scharlakan, så kunna de bliva såsom vit ull.

EN ORÄKNELIG SKARA av troende systrar och bröder, *vars synder tvagits rena i Hans blod*, kommer snart en dag att förenas i detta förunderliga möte på

skyn. Gud, Fadern ger befallningen åt sin son Jesus Kristus, att *nu* är tiden inne! Förlossningens ögonblick? den dag som himlar och jord andäktigt ser fram emot, och vars löfte hjälpt alla väntande och vakande brudesjälur att ståndaktigt uthärda alla slags lidanden för Jesu namns skull - är snart här. Det är ett tröstens budskap till en kämpande församling, med löfte om att vi *då* för alltid ska få vara hos Herren!

-Sedan fick jag se en stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål stå inför tronen och inför Lammet; och de voro klädda i vita, fotsida kläder och hade palmer i sina händer.

Och de ropade med hög röst och sade: »Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet.»

Berno Vidén

Försenad utgivning

Utgivningen av detta nummer har kommit att bli mycket försenad, vilket vi beklagar. Maranataförsamlingen i Stockholm och tidningen Maranata! har genomgått en del strukturella förändringar med både praktiska och administrativa konsekvenser som bidragit till senareläggningen. Orsaken till förändringarna beror på att en av tidningens redaktörer och tillika styrelseledamot och äldste i församlingen hastigt och oväntat tvingats lämna sina uppdrag.

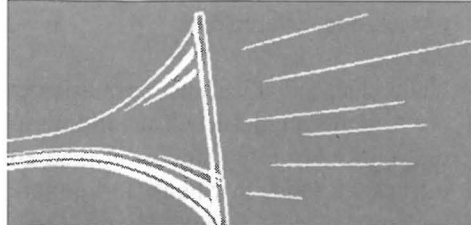
I det här numret finner du på sid. 30

en inbjudan att fira jul- och nyårshelger- na samt bibeldagar tillsammans med församlingen vid Bällsta Missionscenter.

Bibeldagarna i januari går under temat "Deuteronomium - den andra lagen", med påminnelser om vad som hänt under de bakomliggande åren av både positiva och negativa erfarenheter och vikten av att idag ännu mer fokusera på vad församlingens kamp består i. Ännu ett år är på väg att läggas till historien och församlingens uppdrag här i tiden intensifieras alltmer, vilket inte minst den gudlösa och Kristusfientliga mentalitet

som matchas fram i samhället vittnar om. Allt för att förleda och vända ett i grund och botten hungrande och längtande folk bort ifrån Kristus.

Med nummer 5-6 av tidningen färdigt är vår inriktning att Maranata! även i fortsättningen ska få vara ett väckelserop som tidigt och sent med frimodighet bär fram ett angeläget budskap. Ett sant maranatafolk lever med maranatabudskapet "Kom, Herre Jesus!" som en ständig påminnelse om att den dagen med hast närmar sig.

MARANATA!

Sprides fritt • www.maranata.se • 08-98 56 83

Välkommen med din gåva till pg.nr. 495 46 24 - 5

Bed vår nation in i nöd!

Predikan från 1994 av Arne Imsen

Om du hört sanningens budskap, måste du böja dig för det, hur obekvämt det än kan kännas. Många gånger är vi alltför ytliga.

Vad lever du för? Vad har du för mål för din vandring? Exempelvis har det troende mödrarna har ett enormt ansvar i denna tid. Själva har de gått ut i livet med Guds Ord i bagaget. Nu växer en generation upp som inte har något kontakt alls med Guds Ord. "Du känner från barndomen de heliga skrifterna". Det enda som kan ge barnen barlast, är att de får kontinuerlig kontakt med Guds Ord. Det finns ingen annan väg. Det är nonsens att låtsas som om det skulle finnas något bättre för barnuppfostran än bibeln. Den är den bästa barnpsykolog som existerar i tiden. Den har getts oss av universums förnämste barnpsykolog; den helige Ande.

Vi måste få tro på det vi läser, och våga hävda det. Lika självklart som att äta frukost och lunch särskilda tider, lika självklart måste det bli att vi matar en kommande generation med Guds Ord. Utan Guds Ord överlever det inte - inte som art, inte som människor.

De intryck vi som barn utsattes för var minimala mot den flod av brutalitet, ondska och elände som nu forsar över människorna rakt in i hemmen. Vi var

**"En man sänd av
Gud betyder mer
än tusentals ordi-
nerade akademiker
med olika titlar på
sina visitkort."**

skyddade i mitt hem, för vi hade inga av dessa moderna massmedier, inte heller telefon. Nu är varenda en utsatt för ett massmedialt tryck som är helt enastående och fruktansvärt. Man märker det på flera olika sätt. Barnen blir hyperaktiva och överstimulerade. Det är något konstlat och onaturligt, som man blir skrämmd inför. Mödrar - se upp! Vad barnen framför allt behöver är Guds Ord, och just mödrarna har det huvudsakliga ansvaret att detta Guds Ord förmedlas till en kommande generation. De bör få det vid frukosten och lunchen. Tiden som ligger framför är så unik och annorlunda mot alla tider före. Den ende vi kan lyssna på är Herren Jesus Kristus, och han sa klart

och tydligt att barnen kommer att resa sig upp emot sina föräldrar. de kommer att vara olydiga mot sina föräldrar, det är tidstypiskt. frågan är om vi som kristna ska acceptera det.

Hur kommer dessa mentala förändringar att ske? Den nya människosynen kommer med hjälp av New Age att inta nyckelpositioner i vårt samhälle och förvändla oss till förslavade existenser i ett system som ingen har några som helst möjligheter att ta sig ur.

Den enda utgången ur det systemet är sist och slutligen förföljelsen. Det blir en bojkott som riktar sig mot en skara opponenter. Den bojkotten är ett medel att försöka rensa jorden från oanständiga eller otillbörliga ting, sådant som exempelvis har med sann gusfruktan att göra. Där finns ingen annan väg än att ge sitt liv. att ge sitt liv är att gå in i martyrskapet. Att överlämna sig åt Herren. börja praktisera Guds Ord så att det inte blir teorier, utan erfarenheter.

Under detta år har jag studerat budskapet om Jesu tillkommelse och läst all litteratur jag fått tag i. Jag sitter kvar med ett intryck av faddhet. Många förkunnare verkar vara så desorienterade och desillusionerade.

Vi lever i en dyster tid, i en vildmark.

Men vi har fått en stjärna som lyser på himlafästet. Det är det profetiska Ordet! Jag har alltid trott och hållit före att Guds Ord håller. Och jag har alltid försökt praktisera denna princip: intet utöver vad skrivet är. Hade jag accepterat något annat, så skulle jag inte ha varit där jag står idag. Då hade vi haft konferenser av annan karaktär. Vi hade haft publikmagneter, som naturligtvis dragit kreti och pleti till församlingen för att möjligen ge sin tribut av kronor och ören till projekt som alla tycks vilja satsa på, men ingen vill ge sitt liv för.

Nu är jag här tillsammans med den lilla Maranataförsamlingen, innerligt tacksam över ynnesten att få vara med.

Aposteln Petrus sa: så länge jag är i stofthyddan vill jag påminna och väcka - inte en eller två gånger, men *ständigt* påminna och väcka. Det måste vara vår funktion; att ständigt återkomma till det som är centralt och viktigt.

Under detta sekel har inträffat ting som inte har några som helst motsvarigheter i historien. Det går rada upp händelser som är helt frapperande. Men faktum är att tecknen egentligen inte är till för församlingens skull. Församlingen måste ha en annan orientering än dem tecknen förmår ge.

Vad det handlar om, är Anden. Om jag inte är hemmastadd i eskatologin eller känner till så väldigt många tecken, så är det i alla fall tydligt att Anden och bruden säger: kom!

Alltså: **Andens inneboende är det absolut mest tillförlitliga kännetecknet på en maranatakristen, och Andens inneboende är ingenting annat eller mindre än att den ständigt aktualiserar den verklighet som är vår.**

Anden vet vad vi behöver. Den suckar och beder. Genom Anden kommer vi in i bönelivet, genom Anden blir barnskapet en verklighet. När bönelivet är upprättat och barnskapet en verklighet, då har vi ett intimt umgänge med vår Fader och sonen Herren Jesus Kristus och Guds folk. När vi har detta umgänge, har vi också den förtätade, profetiska atmosfär, som i varje givet ögonblick avslöjar och uppenbarar att Jesus kommer!

Om vi hade levat för tusen år sedan, så hade jag kanske suttit och ropat ut: Jesus kommer! Och det är sant, han kommer snart! I Guds rike, i Andens rike, kan det aldrig vqara frågan om år eller timmar. Vi lever i tiden och på jorden, det är sant, men där Anden är, där sprängs alla tids-

och rumsgränser. En dag är som tusen år och tusen år som en dag, halleluja! **Om Herren kommer om tusen år - i Guds rike är det en dag. Han kommer snart. Anden säger: snart är han här! Det är detta som är nerven i de kristnas gemenskap och sammankomster.**

Om vi rör vid detta att Jesus kommer, då rör vi vid något mycket känsligt. Då reagerar Guds barn. Talar vi om det, då jublar de av glädje.

Om detta hopp inte finns, då spelar det ingen roll vad vi sysslar med. Då blir vi bara en del av det världsliga etablissemanget med religiösa förtecken. Men det vill vi inte vara. Vi vill inte sjunga världens slagdängor, vi vill inte ställa upp på projekt som människor hittat på. Vi vill inte bli fans. Vi vill inte heller bli slavar under några som helst välden. Vi vill leva för Jesus, användas av Honom.

"Om den lilla maranatahopen blev en bedjande hop, då vore revolutionen här! Det är ingen utopi, det är Guds Ords löften."

Vi vill bära smädedräkten till dess att han hemförlovar oss i härlighet. Då kommer vi att byta ut korset mot kronan - men inte förr. Och då kommer tro att bli åskåding - halleluja!

Vi är Guds egendomsfolk som har uttagits, utkallats, utkorats, utrustats för ett heligt uppdrag. Vår uppgift är inte att hitta på nya områden, nya medel och metoder. Vår uppgift är att följa befallningen: "se till att du gör efter mönsterbilden". Och den finns i Bibeln, vi har inte hittat på den.

Finns något exempel på att Gud sökt sig till universiteten för att hitta några profeter? Har han letat i seminarier, akademier och predikantskolor för att få budbärare? Varifrån tog han Johannes Döparen? Elia?

Det finns en portalfigur som markant skiljer sig från massan av människor. Det

var han som utbildats vid Guds universitet i öknen. Hans största ämne var att lära sig ensamheten. Nästa ämne var att besegra fåfängligheten. Det tredje ämnet var att lära sig tystnad. Jaså? Ja, lära sig tiga, att inte bli en pratmakare, utan en röst åt Gud.

Varför sände Gud denne udda figur, detta original in i en värld så fylld av religiösa aktiviteter och framstående teologer? Alla hade synpunkter på ynglingens som fötts. Redan vid födelsen skulle de vara med och inrikta honom. Namnet var på ett sätt profetiskt och kunde ha lett honom in i något som i och för sig var familjärt, men inte gudomligt. Men när budskapet frambars: "hans namn är Johannes", då förlöstes prästen, då kunde den stumme prästen tala! Guds metod. Guds mönster. Guds handlingssätt. Guds uppenbarelse.

Johannes Döparen var viktigare ute i öknen än hela nationens prästerskap och hela det fromma folket. Han var nyckelpersonen. Han var nerslagsområdet mellan himmel och jord; den hemliga kommunikationen. **En man sänd av Gud betyder mer än tusentals ordinerade akademiker med olika titlar på sina visitkort.**

Ökensskolan var nödvändig för profeten. Han gick i Andens universitet. Det han fick lära sig var ensamhet. Det första och viktigaste läroämnet. Han fick lära sig vara tyst, lyssna och tala; bli en röst. Det är en oerhörd process. Intrycken som kommer utifrån är inte ointressanta, men tänk på de intryck som kommer inifrån!

Det gäller att lära sig känna igen och veta vem det är, vad det är och varför. Det är inte detsamma som att gå på bibelskola några veckor och sedan åka ut och helbrägdagöra människor eller driva ut onda andar.

Andens universitet är något helt annat. Det innebär självklart inte att man nonchalerar och utelämnar de andliga gåvorna men allt ska ske efter Ordets mönsterbild.

Johannes fostrades och blev ett redskap för sin tid. Det som var typiskt och kännetecknande för honom var att han beredde väg. Så skapade han genom sitt liv och sin förkunnelse ett advent som gjorde att hela nationen så småningom skakades av ökenpredikantens budskap.

Det är detta Maranatabudskapet egentligen gäller: att bereda väg för Herren. Se, han kommer!

Då jag summerar intryck och kunskap jag fått av den eskatologiska litteraturen, så finner jag en sak klar och övertygande: Alla har haft olika utgångspunkter och kommit fram till olika resultat, men om en punkt har det rått en slående enighet; nämligen att Jesus Kristus kommer. Han kommer för att upprätta sitt rike och sitt välde. Men där ligger den fundamentala skillnaden. Konsekvent finns inte uppräckelsen med. Det som kallas parusin är konsekvent borttonat eller helt och hållet utelämnat. Man har sett med förakt, eller använt olika teologiska instrument för att strimla den förkunnelsen och förpassa den till utopierna. Att församlingen ska ryckas upp i luften, Herren till mötes - det utelämnar man. Därför blir budskapet inte bara stympat, det förlorar också sin verkliga dimension.

Nog har det väl en väsentlig betydelse för dig och mig vad som ska ske nästa timme, eller hur? Om jag exempelvis ska förbereda en resa till Jerusalem, så är väl det en spännande och nödvändig förberedelse. Den kräver sitt engagemang och sina kostnader. Men om det gäller evakuering, en snabb och omedelbar evakuering ur tiden, då kommer naturligtvis förberedelserna att bli helt annorlunda! Det blir en väldig skillnad på vårt sätt att förbereda och på våra attityder.

Om det är klart att vi står inför historiens största evakuering, är det en enorm skillnad! Församlingen ska lyftas upp! Förebilderna har vi i Bibeln. Vi har dem i Enok, även i Elia. Vi läser också om hur Herren Jesus Kristus lyftes upp och försvann inför lärjungarnas ögon. I Hebréerbrevet och andra brev talas om att han ska komma igen. Han ska låta sig ses av dem som bidar efter honom till frälsning.

Väckelsekristendomens absolut starkaste kännetecken har varit detta att man åter och åter har aktualiserat Jesu tillkommelse.

Den som börjar tala om Jesu tillkommelse utan att ta med uppräckelsen, har inte bara förlorat en dimension, han har också förlorat kraften i budskapet.

Har du fått ett konungsligt uppdrag och vet att detta uppdrag måste utföras omsorgsfullt och omgående, utan dröjsmål, då finns inte tid för sysslolöshet. Hela livet blir koncentrerat omkring en enda sak; nämligen att skaran ska bli fulltalig. Men här har vi problemet.

I moderna sångböcker märker vi vilka

sånger som blivit borttagna. De enkla, intima sångerna passar inte in och kan inte sjungas på samma sätt som man gjorde i förstone, och därför har man i stor utsträckning tagit bort dem. Det har inte därmed blivit färre sånger, man har fler sånger, men på nya teman.

Det är tid nu att ta fram sångerna om blodet! Sångerna om uppståndelsen, sångerna om tillkommelsen. Sångerna om att göra sig redo möta honom; att vara budbärare och själavinnare.

Det är verkligen tid att ta fram den gamla sångskatten, och sjunga den som man gjorde förr, då tillkommelsen var levande, aktuell och nära förestående! Detta är Maranata och ingenting annat.

**"Denne Elia var
en människa med
samma natur som
du, men han bad.
Där är hemligheten!"**

Detta har varit Maranata, och kommer att bli Maranata.

Det som är fött av Anden, det går aldrig att släcka. Det är tidlöst, det är evigt, andeinspirerat, värt att leva och kämpa för, värt att dö för - Maranata. Maranata är inget annat än nära relationer till dödens furste, som är livets furste. Nära relationer till Herren Jesus Kristus.

Det finns ingen möjlighet, ingen logik och konsekvens mellan förkunnelsen om Jesu tillkommelse och passivitet i fråga om själavinnande. Vissheten om Jesu tillkommelse gör oss rastlöst ivriga att befolka himlen, så att skaran blir fullkomlig.

Många människor vill gärna komma i tjänst för Gud, men det är något som ligger i vägen. Hur ska detta personliga hinder av olika karaktär kunna besegras och övervinnas? Det finns en universalmetod: "Utan mig kunnen I intet göra". Där har vi det. Närheten till Jesus. **Mötet och samvaron med Jesus kan inte ge något annat resultat än att vi får hans iver, hans beredvillighet, hans lydnad.**

Jesus sa: följ mig, så skall jag göra eder till människofiskare. Det vill säga, ni har inga förutsättningar i er själva. Ni orkar aldrig med det här. Men följ mig, så ska jag göra er - det är en process. Ett liv tillsammans med Jesus. Ett umgänge.

Elia var en människa av samma natur som vi. Låt mig uttrycka det i mina termer: han var lika lat som du, Arne, han var lika trög som du, Arne. Han var lika problematisk som du. Lika tillfällig med avseende på humör och temperament - det ser vi ju i Bibeln att han var. Precis lika som vi är i vår vardag. Inte då vi är våldressade och garderade för att gå på möten, men i vår vardag, då vi konfronteras med makter och myndigheter som vi är illa rustade att möta. Vi blir besegrade, och får acceptera kaputitioner och eftergifter för att få fred hemma eller med omgivningen för att överleva. Denne Elia var en människa med samma natur som du, men han bad. Där är hemligheten! Han var inget helgon, inget ideal. Han hade inga speciella talanger eller egenskaper som han kunde sätta in i tjänsten för Gud. Det han mötte var så annorlunda till sin karaktär, att det inte fanns någon skolutbildning till att förbereda sig för det. Men det fanns ett Andens universitet. Han bad. Här är problemets lösning. Vi kan inte bli själavinnare förrän vi börjar bedja.

Här har vi förklaringen till orkeslösheten, dorkheten och vanmakten! Det är inte vår natur som hindrar oss. Den har vi ju gemensamt med Elia. Men det är att vi brister i bönen. Att vi inte beder. Vad har vi för böneämnen? I Jakobs brev ser vi enormt många böneämnen. Det ena mer imponerade och mäktigt än det andra.

Om den lilla maranatahopen blev en bedjande hop, då vore revolutionen här! Det är ingen utopi, det är Guds Ords löften. Det står fortfarande: Bedjen, och I skolen få. Söken, och I skolen finna. Klappen, och för eder skall varda upplåtet. Där har vi nyckeln. Elia bad hela nationen in i nöd. Vi kan bedja för vårt folk, för folkets välfärd, bostäder, löner, arbete. Vi beder för vårt folks arbetslöshet, och tycker det är progressivt. Jag är inte övertygad om att profeten ställer upp bakom det böneämnet. Han bad, och stängde så himlens fönster med sina böner.

Vi måste lära oss underordna oss en gudomlig ordning. Det finns en grundlag i Guds Rike. Det är sant att Gud hör bön, men han låter sig inte dikteras av våra

villkor. Det är fråga om att underordna sig hans vilja och bli ett redskap för att denna vilja ska kunna förverkligas. Elia bad hela nationen in i en våldsam nöd.

Andens skola är en böneskola. Vi måste lära oss bedja. Upprättelsen måste ske i bönen. Det är inte säkert vi kan utträta så väldigt mycket och så snabbt. Det sker inte med någon automatike eller någon slags artificiell metod eller hastighet. Då du börjar bedja, kommer resultatet att växa fram. Det är möjligt att du gjort många ansatser och misslyckats. Börja där du ska börja: i bönen. Där har du lösningen.

”Problemet med den bristande frimodigheten och den slocknade missionsivern, har sitt svar i bön.”

Vänta inte på andra! Det är inte tid att vänta, det är tid att inviga sig till denna tjänst. Börja bedja på allvar. Det är här upprättelsen måste ske. Sök Gud, be Gud om ynnesten att få bära nöden. Då ska du se vad Gud gör. Han kommer att leda dig in i uppgifter, han ger dig böneämnen. Förtroendefullt kommer du att få böneämnen. Gud döljer inget för sina tjänare, han uppenbarar och leder fram de rätta böneämnena den rätta tiden på det rätta sättet med de rätta orden.

Naturligtvis finns flera ting som måste läggas tillräta, men begynnelsen är bön. Har bönen altaren rivits ner, då måste de sten för sten byggas upp. Det finns ingen genväg, det finns ingen lättvindig seger som man kan rycka åt sig med hurtfriskhet eller talanger och gåvor. Det är fråga om att gå in i bönen. Till bönen ämbete hör framför allt förbörens tjänst. Vad vore vårt land idag utan förebedjare? Människor som förstår, som är invigda i bönen hemligheter. Problemet med oron och kaoset i ditt inre är kanske att du inte går in i bön. Problemet med den bristande frimodigheten och den slocknade missionsivern, har sitt svar i bön. ■

Zzzövande...

Hans Lindelöw

Åke Green, pingstpastor på Öland, höll en predikan sommaren 2003 som har blivit föremål för de rättsvårdande myndigheternas uppmärksamhet och ansträngningar. Snart inleds hovrättsförhandlingar om denna sak i Göta Hovrätt.

Ska man verkligen bli injicerad med bedövningsmedel mot de allvarliga farhågor som Åke Green luftar i sin predikan, så ska man lyssna till **Sten-Gunnar Hedin**, tongivande ledare i den skandinaviska pingst-rörelsen, och föreståndare för Filadelfia-församlingen i Stockholm! Vi tar med tre av Hedins offentliga uttalanden efter att åtalet ifråga kom med i medias rapportering, sommaren och hösten 2004.

Vi menar att dessa *Hedin-uttalandena* är så sövande att de kan kallas *heroin-uttalanden*.

1:a sövande uttalandet - i Nerikes Allehanda, två dagar innan huvudförhandling i Kalmar Tingsrätt 15/6 2004:

S-G H: -Jag tycker det är olämpligt att man uttalar sig så om en grupp människor och jag tror inte att han har några belägg för sina uttalanden. De är inte sanktionerade av pingströrelsen och jag tar personligen avstånd från dem. Vi har en ortodox kristen syn på sexualiteten - den hör man och kvinna till i äktenskapet för att säkra släktets fortbestånd. Homosexualitet som läggning innebär ingen perversion i sig, det är först när homosexualiteten levs ut som det uppstår problem.

2:a sövande uttalandet - i Radio Kalmar 30/6, efter att tingsrätten meddelat domen - en månads fängelse för "hets mot folkgrupp":

S-G H: -Jag är bekymrad med tanke på yttrandefriheten, när domen, oavsett påföljder, ändå faller en person för att yttra det som han uppfattar som, som - det är hans egen personliga uppfattning. Han grundar det på en trosuppfattning.

Fråga: -Men kan du samtidigt inte förstå

att homosexuella som grupp känner sig oerhört kränkta utav det här?

S-G H: -Alltså det kan jag tro. Det kan jag förstå. Jag har läst predikan och ser precis som domstolsutslaget är att det är inte enbart Bibelord. Hade det varit grundat på Bibeltexten, då hade jag också varit djupt bekymrad över religions-friheten.

3:e sövande uttalandet - under Svenska Kyrkans temadagar om "kärlek, samlevnad och äktenskap", i början av september 2004:

Fråga: ...ett uppmärksammat fall, där en pastor har uttalat sig på ett sätt som uppfattas väldigt kränkande, och personen blev också fälld i domstol - hur brottas ni med det, såsom tillhöriga samma samfund? Det finns ju en grundsyn där man kategoriskt tycker ändå att man har en klar linje att hålla sig till - har man inte ett ansvar för att den kan leda till sådana här ytterligheter?

S-G H: Ja, och det är därför som en del av oss också har uttalat oss i det här fallet. I en principiell del av det där fallet så har han, den där pastorn mitt stöd, när det gäller att pröva den lagtexten, som vi ju redan innan den fick laga kraft - ifrågasatte, eftersom vi hade så svårt att veta - vad är det vi kommer att bryta mot?

Man kan förvänta sig av en lag, att man vet i förväg om man bryter mot den. Det hade vi svårigheter för att tolka. Och i den meningen så har han, tror jag, vårt stöd. Men inte i innehållet i den här predikan, där han generaliserar och använder Bibelordet precis som vi antydde här förut, där Bibelordet blir bokstäver som dödar. Och dessutom så finns det ju i den predikan uttalanden som ju inte heller har en förankring i Den Heliga Skrift, utan det är tyckande i allmänhet, som har fått alltför stor publicitet. Den är inte värd den publiciteten. Möjligen kan den ha medverkat till att den här lagtexten blir prövad, utifrån yttrandefrihetssynpunkt.

Personligen beklagar jag, jag tror att jag har många med mig i vår rörelse, som beklagar de generella och svepande om-dömena om homosexuella människor - där en hopblandning finns också av medicinska åtgärder, som abnormiteter, som är högst beklagligt.

Tid att vakna! ■

-Håller du på med det där än?

Bertil Fredriksson vittnar från tältmöten i Uppsala, augusti 2004

Jag föddes i Södertälje, men när jag var tolv år flyttade jag till ett fosterhem i Uppsala där jag upplevde mina bästa år. Det bästa som hände mig var när jag en höstkväll hade suttit på en krog och försökt döva mitt samvete med öl. När jag gick ut på gatan, började Gud tala till mig och sa att jag skulle gå till Filadelfia på S:t Persgatan. Det var inne på en gård, man fick gå in genom en port, in på en gård och längst in där låg en lokal.

Där var en gammal syster som bar fram ett budskap med tungotal och uttydning, som gick rakt till mitt hjärta.

Den helige Ande talade genom henne och beskrev den väg jag hade gått. Hon sa: För att du ska veta att det är jag, Herren som talar till dig. Så talade hon om att jag gått Dragarbrunnsgatan och in den

här vägen, ända från ölschappet Skeppet som låg nere i andra ändan av Uppsala.

Jag började åkalla namnet Jesus. Gud talade till mig, rakt in i mitt hjärta och jag fick uppleva frälsning.

Idag var jag ute och delade ut handaffischer. Så kom en gammal lekkamrat till mig, en granne. Han tittade konstigt på mig, vi hade inte sett varandra på väldigt många år. "Är det Bertil!" undrade han. Ja! Vad gör du här, sa han. Då berättade jag att vi är här med ett stort tält och har väckelsemöten. "Håller du på med det än"? Sa han. För han glömmer inte när jag blev frälst. Jag vittnade då för alla mina raggarkompisar om hur jag hade mött Jesus och hur jag blivit frälst. Den här frälsningen, den håller, halleluja! Det

är det som är så underbart. Det där går nog över, sa kamraterna till mig precis när jag upplevt det. Men det går inte över, för har man fått möta Gud till frälsning så blir det för hela livet. Han bevarar.

Jag ska läsa ur Romarbrevet:

-Men den rättfärdighet som kommer av tron säger: *Fråga inte i ditt hjärta: Vem skall fara upp till himlen?* - det vill säga för att hämta ner Kristus - eller: Vem skall fara ner i avgrunden? - det vill säga för att hämta upp Kristus från de döda. Vad säger den då? *Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta*, nämligen trons ord som vi predikar.

-Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man

Bertil framför husvagnen som användes som rullande reklampelare för att annonsera tältmötena i Uppsala. Tältet i bakgrunden.

och blir frälst.

-Skriften säger: *Ingen som tror på honom skall stå där med skam.* Det är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har en och samme Herre, och han ger sina rikedomar åt alla som åkallar honom. *Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.* (Rom. 10:6-13)

Kan du förstå hur enkelt det är! Alla som har en mun att åkalla med, som har ett hjärta att sända upp en bön ifrån: *"Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst."*

Jag tycker det är så underbart att Jesus kan komma in. Det handlar inte om att ta ställning till en massa olika dogmer och läror, utan det handlar om att få ett liv. Då blir allting självklart. Det blir inga konstigheter, utan när du fått uppleva livet i Gud och frälsningen genom att du åkallar hans namn, då blir du frälst.

Därför är det roligt att få sätta upp ett sånt här tält och berätta för människor att vi tror att Jesus kommer snart. Man frågar: Vad betyder Maranata? Varför heter det Maranata? Det är inget konstigt, det är ett uttryck som står i Bibeln. Ett arameiskt ord som de första kristna använde då de mötte varandra. Då viskade man till varandra: Maranata! Det betyder Herren kommer. Det var trösteordet, löftet om hans tillkommelse som man sa till varandra. Det var ett utrop, ett bönerop - kom Herre Jesus!

Det budskapet får vi proklamera också här i Uppsala. Vi vet att tiden är kort och att vi lever i en väldigt mörk tid, därför att människor har ingen aning om tro. Vi lever i en konstig värld där man matar sitt sinne med en massa intryck. Det ska vara action hela tiden med en massa konstlade sinnesupplevelser; känslorus så att man dövar sitt samveta för att inte börja tänka och fråga efter frälsning och efter Gud. Hela tiden ska man ha nånting på gång och vara upptagen.

Ofta när man inbjuder människor till ett möte, till att komma och lyssna till evangelium, så är de så upptagna. De har inte tid. Det står faktiskt i min Bibel att ingen tid skall givas mer. Tiden är en gåva som vi fått. Frågan är hur du använder den. Tar du vara på den? Låter du Guds Ord få tid i ditt liv, så att du lyssnar till Gud. Det är Guds levande ord som förvandlar, uppbygger och frälsar. När du tar emot hans ord i ditt hjärta och börjar åkalla hans namn, då blir du frälst! Amen. ■

Ropa till Gud!

Vittnesbörd av Anita Eriksen

Jag har läst i 2 Sam 22 där David prisar Herren för hans frälsande segerkraft.

David talar om att Gud har räddat honom från alla hans fiender och från Saul. Gamla testamentet talar mycket om krig och strider för Israels folk. Vad kan det ha med mig att göra idag, tänker du. Jag bor i ett fredligt land, vi har inga fiender som vi måste slåss mot. Det är sant att vi har det bra. De flesta människor i det här landet har en säng att sova i, mat för dagen, ja många gånger ett överflöd av det materiella, just på grund av att vi har kunnat bygga upp ett samhälle under fredliga tider.

Men när jag läste det här kapitlet så insåg jag att det finns en annan fiende som vill förtära människorna. En fiende inte av kött och blod. Inte en fiende som vi står öga mot öga med utan som många gånger finns inom oss.

Allting kan se bra ut med ändå finns det en ångest, en oro inom dig. Tankar som jagar, handlingar som inte alltid blir som du vill. Begären måste tillfredställas. Ja, mer än en människa upplever sig styrd av det som hon inte vill. Tillvaron blir en kamp om en plats, en position på jobbet eller bland vänner och kompisar. Kroppen är eller håller på att bli förstörd av stimulantia, mediciner kanske får döva tankarna, söva ner människan.

Har du tänkt på varför de flesta människor idag ständigt måste ha ljud i öronen? Är inte detta ett sätt att stänga ute alla tankar att döva samvetets röst? Har du någon gång provat på att lyssna till tystnaden?

-Herre, du mitt bergfäste, min borg och min räddare, Gud, du min klippa, till vilken jag tager min tillflykt, min sköld och min frälsnings horn, mitt värn och min tillflykt, min frälsare, du som frälsar mig från våldet. Till Herren, den högtlovade, ropar jag, och från mina fiender blir jag räddad. Dödens

vågor omgav mig, fördärvets strömmar förskräckte mig. Dödsrikets band omslöt mig, dödens snaror föll över mig. I min nöd åkallade jag Herren, till min Gud ropade jag. (v. 2-7)

Det är så du får göra i den här situationen. Ropa till Gud om räddning.

-Från sitt tempel hörde han min röst, mitt rop nådde hans öron. (v. 7)

-Han räckte ut sin hand från höjden och grep tag i mig, han drog mig upp ur de stora vattnen. Han räddade mig från min starke fiende, från dem som hatade mig, ty de var mig för starka. De överföll mig på min olyckas dag, men Herren blev mitt stöd. Han förde mig ut på rymlig plats, han räddade mig, ty han har mig kär. (v. 17-20)

Så är det. När du ropar till Honom så får du svar. Han räddar dig undan dessa inre fiender som gnager dig under nattens timmar, i de ensamma stunderna.

-Ty du, Herre, är min lampa, Herren gör mitt mörker ljus. Med dig kan jag slå ner fiendehärar, med min Gud stormar jag murar. Guds väg är fullkomlig. Herrens tal är rent. Han är en sköld för alla som flyr till honom. (v. 29-31)

När du upplevt denna räddning, denna frälsning så är du inte längre ensam. Gud är med dig. Han strider för dig och med hans hjälp kan du förjaga fienden som kommer och vill viska i ditt öra. Kom ihåg att du då har fått en ny Herre i ditt inre. Du har fått ett nytt liv. Det är Jesus Kristus som har gett dig detta. Läs gärna Jesaja kap.53 som talar om Jesus, den rättfärdige som kunde åstadkomma en försoning mellan Gud och människan.

-Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. (Joh 3:16)

Välkommen in i ett nytt liv, in i en ny värld omsluten av Gud själv, han din skapare men också din frälsare. ■

Vem är den BABYLONISKA SKÖKAN i Uppenbarelsboken?

Artikelserie i fyra delar. Del 1

Stig Andreasson

Bibelns sista bok har fått namnet Uppenbarelsboken och den uppenbarar verkligen många märkliga ting. Innehållet består till stor del av ett både fängslande och dramatiskt bildspråk. Med hjälp av olika illustrationer avslöjar den inspirerade författaren vad som kommer att ske i kommande tider. Den bild som har speciell anknytning till vårt ämne är bilden av skökan som rider på det scharlakansröda vilddjuret och som beskrivs i kapitel 17. Men innan vi citerar något från detta kapitel skall vi nämna om de två andra kvinnogestalterna som vi möter i Uppenbarelsboken.

Kvinnan med stjärnekronan

Hon är omtalad i kapitel 12. Hon hade solen till sin klädnad och månen under sina fötter och på sitt huvud bar hon en krona med tolv stjärnor. Och hon födde ett barn, en son, som en gång skall styra alla folk med järnspira, och hennes barn

blev uppryckt till Gud och hans tron. Vem symboliserar denna kvinna? Gosebarnet som hon föder kan inte vara någon annan än Messias Jesus Kristus, han som en dag skall styra hednafolken med järnspira och som idag sitter på Faderns högra sida i himmelen. Enligt katolska teologer måste då kvinnan, som födde honom, vara Jungfru Maria. Det är emellertid föga sannolikt att Bibeln skulle presentera Maria med en stjärnekrona på sitt huvud. Denna kvinna är nog snarare en bild av Israel, det gamla förbundets egendomsfolk. Israel bestod av tolv stammar, motsvarande de tolv stjärnorna, och det var i det folket Kristus blev född.

Den vitklädda bruden

Den andra kvinnan omtalas i kapitel 19 och kallas Lammets brud. Hon är klädd i fint linne, skinande och rent. Vem hon symboliserar råder det knappast några delade meningar om, i varje fall inte bland bibeltroende kristna. Bruden är Kristi sanna och levande församling. Hon symboliserar den stora skara från alla tider och från alla folk och länder som har mottagit frälsningen i Jesus Kristus. Egentligen är församlingen här på jorden än så länge Kristi trolovade.

Paulus skriver:

-Jag har trolovat er med Kristus och ingen annan för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru. (2 Kor. 11: 2)

Men en dag skall Lammets bröllop äga rum. Då blir församlingen förenad med sin Herre och Frälsare.

Den stora skökan

Hon är den tredje symboliska kvinnan och beskrivs i kapitel 17. Om henne läser vi följande:

-Och en av de sju änglarna med de sju skålarna kom och talade till mig och sade: "Kom hit, så skall jag visa dig, hur den stora skökan får sin dom, hon som tronar vid stora vatten, hon som jordens konungar har bedrivit otukt med och av vilkens otukts vin jordens Innbyggare har druckit sig druckna."

-Sedan förde han mig i anden bort till en öken. Där såg jag en kvinna, som satt på ett scharlakansrött vilddjur, fulltecknat med hädiska namn; och det hade sju huvuden och tio horn.

-Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och glänste av guld och ädla stenar och pärlor; och i sin hand hade hon en gyllene kalk, full av styggelser och av hennes otukts orenhet. Och på hennes panna var skrivet ett namn med hemlig betydelse: "Det stora Babylon, hon som är moder till skökorna och till styggelserna

på jorden.”

-Och jag såg kvinnan vara drucken av de heligas blod och av Jesu vittens blod. Och jag förundrade mig storligen, när jag såg henne.

-De sju huvudena är sju berg, som kvinnan tronar på.

-Vattnen, som du har sett, där varest kvinnan tronar, är folk och människoskaror och folkslag och tungomål.

-Och kvinnan, som du har sett, är den stora staden, som har konungsligt välde över jordens konungar. (Upp 17:1-6, 9, 15, 18)

Kontrasten mellan den rena vitklädda bruden och skökan klädd i rödaste purpur och med påhängda smycken och pärlor är frapperande. Och det är självklart att eftersom bruden symboliserar trohet och renhet på det andliga området, så måste skökan symbolisera det motsatta. Det är förresten vanligt att Bibelns profeter talar om äktenskapsbrott och otrohet i andlig betydelse. Jeremia nämner att Israels folk begick äktenskapsbrott med sten och trä. (Jer 3:9) Avgudabilderna var ju antingen av sten eller av trä och avgudadyrkan var alltså otukt och äktenskapsbrott i andlig bemärkelse. Skökan är alltså en ”antites”, en motbild till Guds folk och Guds

församling. Detta betyder inte att hon, mänskligt talat, är avskyvärd att beskåda. Hon är klädd i purpur och scharlakan och det är konungsliga färger. Hon är rik och pryder sig med kostbara pärlor och smycken. Hon är alltså på många sätt förförande och bedårande. Men hon är dock en sköka.

Babylons sköka - en mystisk symbol

Hur kan vi förstå hennes verkliga identitet? Kan vi få en konkret förklaring på vem eller vad hon egentligen symboliserar?

På hennes panna står skrivet ett hemlighetsfullt namn, en symbolisk titel: BABYLON. *Ett mysterium* säger en del bibelöversättningar. Detta utesluter att det kan vara fråga om Babylon i historisk och geografisk betydelse. Några bibeltolkare har uppfattat denna bibeltext som en profetia om att det gamla babyloniska riket skall återuppstå i avslutningen av vår tidsålder. Men i så fall skulle Babylon inte ha varit ett hemlighetsfullt namn, ett mysterium. Nej, allt tyder på att det

är fråga om bildspråk och symbolik. Hebréerna satte ordet BABEL i förbindelse med verbet ”balal,” som betyder ”blandning och förvirring.” När Babels torn hade tagit form, säger 1 Mos.11: 9 att staden ”fick namnet Babel, eftersom Herren där förbistrade (eller förvirrade) hela jordens tungomål”.

Skökan sägs vara en stad, men hela sammanhanget spränger gränserna för bara en stad i rent bokstavlig betydelse. Det sägs nämligen också att skökan sitter vid stora vatten och att dessa vatten är folk och människoskaror och folkslag och tungomål. Det sägs också att skökan har konungsligt välde över jordens konungar. Hon har alltså universell makt och inflytande. Hon måste därför symbolisera ett religiöst system, en makt som har sitt centrum i en stad. Sju berg sätts i förbindelse med den plats där skökan härskar. Det är egentligen bara en världsstad som är känd som ”de sju kullarnas stad”. Studiebibelns författare skriver att för dem som först läste om den stora skökan i Uppenbarelseboken kunde det inte finnas något tvivel om vilken stad som åsyftades. Det måste vara Rom.

*Charles Wesley
skrev en gång
en psalm där en
av verserna bör-
jade med orden:
”Herre Jesus
Kristus, kom
och nedslå Anti-
krist i Rom.”*

Två olika tolkningslinjer

De mest vanliga tolkningarna genom tiderna går i den riktning vi nu har antytt. Men ändå kan vi urskilja två olika sätt att tolka detta bibelord rent historiskt. Om vi öppnar ett helt vanligt modernt lexikon kan vi exempelvis läsa att *"den babyloniska skökan symboliserar det utsävande livet och kristendomsförföljelsen i Romarriket"*. Det sägs ju att skökan var drucken av de heligas blod. Så denna tolkning är utan tvekan riktig men innehåller dock bara en del av sanningen. Katolska teologer erkänner vanligen att skökan är en bild på Rom men givetvis det hedniska och kejserliga Rom på Johannes tid.

När vi kommer fram till reformatörernas tid går tolkningarna i en annan riktning. Då blir det sagt att Påven är Antikrist eller vilddjuret i Uppenbarelseboken. Skökan som rider på vilddjuret är den romersk-katolska kyrkan. Detta står till och med i en del protestantiska bekännelseskriterier från den tiden. Så det var närmast officiell protestantisk lära. Skökan betraktades som identisk med Påvekyrkan.

Under medeltiden fanns det också oppositionella grupper inom den katolska kyrkan som var inne på samma tankar. Det är sant att medeltiden var en period av mörker, övertro och okunnighet. Men det fanns trots allt många verkligt fromma människor, som fruktade Gud enligt det ljus de hade. Många var skakade över det andliga och moraliska fördärvet i den tidens Påvekyrka. Påvarnas historia är ju i långa stycken helt skrämmande. Somliga trodde därför att Antikrist skulle uppstå inom kyrkan. Fransmannen **Bernhard från Clairvaux**, som levde på 1100-talet och som räknas som en av Europas frommaste män i sin tid, kallade påven för *"vilddjuret i Uppenbarelseboken"*. **John Wycliff** och **Jan Huss** protesterade mot många av påvens obibliska läror och seder och försökte reformera dåtidens katolska kyrka, men utan att lyckas. Den förstnämnde har fått namnet *"reformationens morgonstjärna"*. Han dog av slag, men efter hans begravning grävde man upp liket för att kunna bränna det på bål som man vanligen gjorde med *"kättare"* på den tiden. Jan Huss blev levande bränd på bål i sitt hemland. För många som levde under inkquisitionens blodiga tidevarv, då människor som inte underkastade sig påvemakten antingen brändes på

bål eller slaktades ned i hundratusental, låg det nära till hands att tänka att den babyloniska skökan, som var drucken av de heligas blod, måste vara identisk med den förföljarmakt som utgav sig för att vara den katolska, alltså den universella kyrkan. Bröderna **Charles** och **John Wesley** är två stora namn i den metodistiska väckelsen. Den förstnämnde var psalmförfattare och han skrev en gång en psalm där en av verserna började med orden: *"Herre Jesus Kristus, kom och nedslå Antikrist i Rom."*

Tolkningarna följer alltså två huvudlinjer. En del ser Babylons sköka som en bild av det hedniska Romarriket. Andra menar att hon symboliserar påvemakten och den katolska kyrkan. Det är säkert oundvikligt att vi alla tolkar

Skökan i Uppenbarelseboken håller i sin hand en gyllene bägare, full av styggelser och hennes otukts orenhet. Det sägs också att de som bor på jorden har blivit berusade och druckna av hennes otukts vin.

Bibeln utifrån den tid vi själva lever i. Detta behöver inte vara fel. Samtidigt finns det en fara att vi då får en alltför snäv och begränsad förståelse av bibeltextens innebörd. Uppenbarelseboken 17 hade utan tvekan ett budskap till de första kristna. Men denna bibeltext kan ha ändå mer att säga oss som lever två tusen år senare. Vi behöver inte direkt välja mellan de två tolkningslinjer som vi nu har nämnt. Men vi måste fördjupa oss lite mer i hela sammanhanget. Vi behöver studera Babylon både i Skriftens och i historiens ljus.

Forntidens Babylon

Skökan i Uppenbarelseboken håller i sin hand en gyllene bägare, full av styggelser och hennes otukts orenhet. Det sägs också att de som bor på jorden har blivit berusade och druckna av hennes otukts vin. Det märkliga är att redan i Gamla testamentet blir Babylon beskrivet med samma bild. Jeremia 51:7 säger:

-Babel var i Herrens hand en gyllene kalk, som gjorde hela jorden drucken. Av dess vin drack folken och så blev folken som vanvettiga.

Sedan säger profeten att

-Vi har sökt hela Babel, men hon har inte kunnat helas; låt oss lämna henne. Dragen ut därifrån mitt folk.

Det är dokumenterat att Babylon är centrum och födelseort för olika former av avgudadyrkan och diverse mysteriereligioner. De har alla sitt ursprung där. Babylonisk kultur och religion är utgångspunkten för falsk religion och avgudadyrkan runt omkring i världen. Alls folk som i forntiden bodde i Medelhavsområdet påverkades av detta. De blev berusade av det babyloniska vinet. Ja, hur skall vi annars kunna förstå bilden av Babylons guldbägare vars innehåll gjorde folken druckna? Israels folk lät sig också påverkas. *"De är fulla av Österlandets tänkande (väsande)"*, skriver Jesaja. Enligt den lärde bibelöversättaren **Fjellstedt** betydde det att de blivit påverkade av *"babyloniska läror och seder"*.

Två ting kännetecknade den värld som apostlarna fick i uppdrag att evangelisera. Det var *"synkretism"* (religionsblandning) och olika slags mysteriereligioner, som skapade stor förvirring. Som vi redan har sett betyder Babylon både *"blandning"* och *"förvirring"*.

Men hur kan vi tillämpa detta på Rom? Jo, också den romerska hedendomen hade till stor del sina rötter i Babylon. Här måste vi nämna **Alexander Hislops** berömda bok *"The two Babylons"* (De två Babylon). Den ger dokumentation och kunskap om flera ting som är viktiga för en rätt förståelse av mysteriet Babylon. Hislop var en högt lärd man med stora kunskaper i religionshistoria. Han påvisade att det finns en släktskap mellan forntidens Babylon och det hedniska Rom. Sedan visar hans utläggningar att det finns en liknande släktskap mellan det hedniska Rom och den namnkristna statskyrka som senare fick sitt säte i Rom. Just detta blir föremålet för nästa artikel i ämnet. ■

Väckande Frälsningsvägledande Opinionsbildande

Paulus Eliasson

Årets bok- & biblioteksmässa i Göteborg var som vanligt en fåfångans marknad, med ett lika brett som ofta intetsägande utbud. Förlag av olika slag, budskap i mängder och utbud utan ände, som ofta skapade mer förvirring än visshet för sökande människor.

Det fanns dock, på hela mässområdet, knappt en väckelsekristen tidskrift att uppbringa. Medan muslimer och andra religioner satsar starkt på att få ut sitt

budskap, går de kristna under Svenska Kyrkans flagg - "Se människan" - ut med ett uddlöst och gudsförnekande budskap.

Ett av de mest radikala budskapen stod däremot Humanisterna för. De brukar alltid söka sig till Maranatas monter, för diskussioner om tron på Gud och de eviga tingen. Detta år presenterade de också i sin egen monter vad det ansåg

vara ett stort bekymmer: Biblarna på de svenska hotellen. "Stoppa skildringar av kvinnoförtryck och grovt våld på svenska hotell..."

Av dessa anledningar var det glädjande att få resa upp en monter med ett klart Maranata-budskap.

Tidningen Maranata firar i år femårsjubileum, och av den anledningen hade över ena väggen gjorts en stor banderoll, med utseendet av ett tidningsomslag. Även boken "Nya trender och gamla stigar", som är en samling artiklar ur tidningen Maranata av **Stig Andreasson** lanserades under mässan. Denna bok finns att beställa på sid 31.

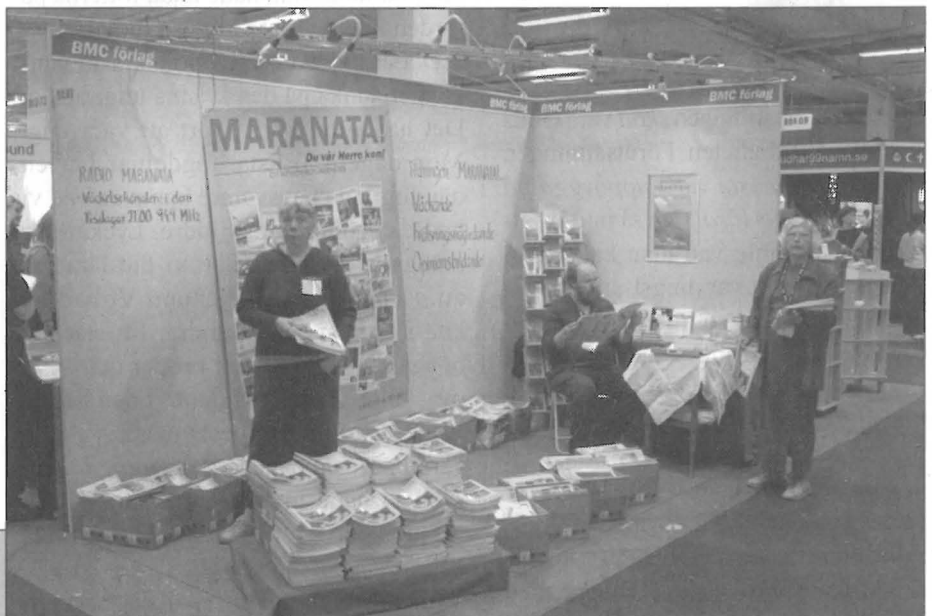
Det blev många reaktioner på montern. En del plockade med sig allt de fick av tidningar och böcker. Andra blev kvar vid montern för långa samtal.

Kanske det känns svårt och på gränsen till omöjligt att nå ut med det som känns angeläget till en så mättad publik - men tidningen Maranata har i alla fall ännu en gång fått vara, som det stod i montern: väckande, frälsningsvägledande, opinionsbildande. ■

T.h: Gertrud, Hans och Stina framför Maranatas monter, där alla hittills utgivna nummer av tidningen delades ut.

Nedan: Bertil Fredriksson intervjuas.

Nedan t.h: Humanisterna vill stoppa spridningen av biblar på sveriges hotell.

Församlingen i tiden

Gösta Karlson

Den kristna församlingen *skall* vara Guds tilltal till mänskligheten. Förutsättningen är given. *Den måste vara uppbyggd på Nya Testamentets lära!* Om så inte är fallet hjälper det inte vad man kallar sig. Sedan må epitetet var pingst-, missions-, baptist- eller vad som helst. Exempel på hur fel allt kan bli saknas inte. Jag tänker då på sammanslutningar som kallat sig *kristna församlingar* men där konstitution och livsmönster pekat åt ett helt annat håll. Inget är väl farligare, för att inte säga mer skrämmande, än flummighet beträffande läran. Här måste finnas raka linjer i överensstämmelse med urkunderna.

Liksom Nya Testamentet är mönsterbilden för all församlingsbildning så är också den första kristna gemenskapen, jag menar de första församlingarna, detta. Då de ju sannerligen var nytestamentliga, så kan och bör vi lära av dem. Då kommer följdfrågan av sig själv; vad kännetecknade då just dessa? Ja det är så många positiva ting att man knappast kan få med allt i en liten kort artikel.

En helgad skara

Det är med stor gripenhet som man noterar att helgelsen var ett starkt inslag

bland de första kristna. Här måste vi gå till oss själva och fråga vad som dominerar oss i detta stycke, oss sena tiders församlingsmedlemmar. Då var man "I världen men inte av världen" gränsen var markant. Man hade båda fötterna på jorden men hjärtat var hos Gud!

Det är svårt att inte i de här sammanhangen tänka på den kristna ungdomen. Det har alltid varit svårt att vara ung. Men dagens frälsta ungdomar har en oändligt mycket svårare kamp än vad vi hade, vi som i dag är äldre. Lyckan för många av oss var ju att vi fått lära oss att s.a.s. bedja oss igenom. Vi bad på knä i timmar för varandra. Ett stående böneämne var att våra bröder och systor skulle få uppleva dopet i den helige Ande. Jag förnekar bestämt att vi skulle vara bättre än dagens frälsta ungdomar. Men vi hade mycket goda lärare som visade oss vägen. Sådana lärare finns också i dag!

Låt mig kort säga, att skall dagens ungdom klara sig igenom framföriggande dagar så *måste* de få uppleva Hjälparen, d.v.s. den helige Ande. Man skall också själv arbeta "med bävan på sin frälsning" det är nödvändigt. Helgelsen omfattar för gammal och ung hela livssituationen. Man talar inte på "världens vis", man klär sig värdigt, inte utmanande, och man betar sig korrekt. Om en artist som kallar sig kristen är en föregångare i omoralisk utmaning på scen och i vardagsliv då är hon och han inget föredöme för den som vill leva rent. Också i dag gäller det att man visserligen är i världen men inte av den.

Församlingen i tiden.

Skall jag försöka att sammanfatta och tydligt framföra vad det är jag i stort vill ha sagt så får det bli så här:

Den lokala församlingen är Guds instrument i tiden. Men för att Gud skall kunna spela på Sitt instrument - spela locktoner till en i synd fallen värld så måste instrumentet vara fullödig. D.v.s. det måste vara *rent* på försoningens grundval. Dessutom så skall det vara uppbyggt på Jesu och apostlarnas lära.

En församling har ingen som helst rätt att själv bestämma sin karaktär och linje, om man skall vara varm eller kall, andefylld eller teoretisk om man skall vara en böneförsamling eller en församling där underhållningsmentaliteten är förhärskande. Inför omvärlden så säger vi oss ju representera Den Evige och det är den synen man har på oss. Därmed så har vi helt klart ställt oss under Ordet och Bibelns klara lära även i detaljfrågor som rör Guds verk. Så vi kan inte heller hålla styvt på en del lärofrågor och mindre styvt på andra. Utan den primära frågan måste bli; vad säger Guds Ord?

Detta gäller allt som har samband med andlig verksamhet. Det avser val av predikanter, äldste, diakoner och församlingstjänare över huvud taget. Därför önskar man att det över varje val i Den Levande Gudens församling finge lysa med eldskrift: "Och Gud har i församlingen satt först och främst några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare..." (1 Kor 12: 28)

Urbilden för församlingen genom alla

tider och då också vår egen är den första nytestamentliga församlingen. Vad kännetecknar den?

Den egna gemenskapen

Man kan tydligt se att de samlades i hemmen för egen uppbyggelse. Då Petrus blev frigiven från fängelset genom ett under så gick han till det hem där trossyskonen voro församlade.

-Hälsa församlingen som möts i Priscas och Aquilas hus. (Rom 16: 3-5)

Flera bibelversar kan anföras. Personligen tror jag, att i en framtid med en annan politisk status i vårt och andra länder, så blir just modellen att samlas i hemmen. Än en gång kan vi få ett konventikelpakat.

Man måste dock ha klart för sig, att man samlades i andra lokaler större än bara ett hem. På Pingstdagen var 120 personer församlade i "Övre salen" där också Anden föll. Den första församlingen höll till i "Salomos pelargång" som förmodligen låg nära Tempelplatsen... Man var vid ett tillfälle i "Tyranus lärosal" där Paulus predikade. Man tror att församlingen i Efesus hade omkring 20.000 medlemmar och naturligtvis hade man en stor lokal att samlas i, inte alla på en gång, men i etapper. Visst talar Nya Testamentet om stora samlingar i lokaler men också ute i det fria.

Församlingens uppgift

Ämnet är stort och kan omöjligt sammanfattas i en kort artikel. En modell möter oss i 1 Kor 14:26. När man kommer tillsammans så har *var och en* något särskilt att meddela. Läs gärna hela versen. Tyvärr så har man gjort denna vers till mall för *allt* gudstjänstliv. Men så är det ju inte. Här är fråga om inbördes uppbyg-

gelse och det behövs inte minst i dessa dagar. Men man måste ha klart för sig att tron inte kommer av vittnesbörd. Ett ord om vad Jesus gjort för en människa då hon blev frälst, ja det kan öppna sinnet hos någon och göra denne mottaglig för evangelium. Men låt det vara sagt: Tron kommer av predikan! (Rom. 10: 17)

Vi behöver våra kapell och lokaler där Guds Ord *predikas!!!* Man kan inte ersätta predikan och undervisning med något annat. De ungdomar, medelålders och äldre som inte kan stå ut med ett bibelstudium eller en förkunnelse kan aldrig överleva som kristna. Aldrig! Så kallad "lovsång", hårdrock eller drama och olympiska idrotter ersätter aldrig den helige Andes påverkan på människor. Läs gärna min bok: *Tillbaka till ursprunget*.

Den primära uppgiften för en kristen församling är att vinna människor. Man kan gå så långt så man påstår, att den enda motivationen för en församlings varande är själavinnande. Till detta är vi kallade av Jesus själv. Läs Jesu avskedstal. Vidare hör det till ett sant församlingssliv att bedriva filantropi. "Den som förbarmar sig över den arme han lånar åt Herren."

Se, Han kommer...

...på skyarna! Det är intressant att notera, att redan i den första församlingen väntade man Jesus på skyn.

-...sedan skall vi som då ännu leva och har lämnats kvar bli borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes..." (1 Tess. 4:17) (min mark)

Det stod redan då klart att församlingen skulle ryckas upp till bröllopet medan den stora vedermödan gick över jorden. Läs Upp 3:10 där förekommer den grek

prepositionen "eck" som betyder "från". Man kan läsa en mängd bibelrum som entydigt talar om borttryckandet innan "vreden" går över jorden.

-Ty Gud har icke bestämt oss till att drabbas av vreden..." (1 Tess. 5:9)

-Så mycket mer skall vi därför, sedan vi nu har blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod också genom honom bli frälsta **undan vredesdomen**" (Rom 5:9) (min mark)

I Luk. 21:36 står det i Levande Bibeln om att undfly allt detta (vedermödan) *utan att ha upplevt dessa fasor*.

Detta är Nya Testamentets lära som också är det glada Maranata-budskapet. Det är alltså inte så, att ledaren för Plymouthbröderna **John Nelson Darby** eller den engelske prästmannen **Grattan Guinness** eller den svenske förgrundsgestalten för pingstens väckelse på 1800-talet **John Ongman** som kom med denna lära. Här får vi på nytt gå till urkunderna, det är där de finns. Posttribulationismen är en senare tiders uppfinning.

Låt mig till sist få säga att jag upplever det som en bärande faktor i livet att få vänta Jesus på skyn. Det är stort att vara människa, det är skönt att leva. Men inget blir större än när den dagen kommer att vi få möta vår Frälsare för att sedan vara med Honom. Under vedermödan kostar det livet att bekänna Jesu namn. "Dessa som blivit halshuggna för Jesu vittnesbörds skull" är det en halshuggen skara som skall hämtas på skyn? Nej där finns ingen logik. Herren kommer *före* allt detta. Det är mitt saliga hopp att få vänta Honom när som helst. Det är nåd att få tillhöra Församlingen i tiden.

Ja, det var en kort beskrivning av ett oändligt mycket större område. ■

I detta nummer kan du läsa om missionen i Litauen (sid 25) och i Dominikanska Republiken (sid 28) Vill du hjälpa till genom att ge en gåva till dessa arbeten, är du välkommen på detta pg-nummer. Märk talongen med vilket missionsfält du vill stödja.

44 10 05- 6

Tage Nilsson, 91-årig predikant:

-Jesus kommer snart!

-Det viktigaste budskapet idag är detta, säger Tage Nilsson, som varit predikant i mer än 60 år

-Risken är att det kan bli en lära istället för liv och då är man inte beredd att möta Jesus.

-Många troende väntar en stor väckelse och SEN skall Jesus komma. Då tonar budskapet bort om hans ankomst och istället väntar man den stora väckelsen.

Intervju av Ulla Näsholm

Tage Nilsson, 91 år, från Bro utanför Stockholm var med under Maranataförsamlingens sommarkonferens på Bällsta i år. Han predikade, hade bibelstudier och appeller. Förutom detta var han med i ett av de många barnmöten som anordnats parallellt med de vuxnas bibelundervisning.

Egentligen började besöket i barntältet med att Tage under ett samtal kom att berätta om att han haft många barnmöten under sin tid som predikant. Han cyklade till utposterna och där var förstås barnmöten en viktig del. På cykeln fanns en svart tavla och annat som skulle användas i mötena...

Varför då inte be Tage vara med och berätta något för barnen? Jovisst, han kom och talade bl.a. om när han cyklade vilse i skogen och bad Gud om hjälp att hitta rätt väg. Det var i skogsområden med många småvägar och stigar att välja på. Gud hör bön, också den enklaste, bekräftade Tage för barnen som lyssnade till honom.

Nog kunde det vara intressant att göra ett reportage av en sån generationsöverskridande predikant som enligt broder **Nixon Issangyas** kommentar i samma

konferens "började predika innan de flesta av oss ens var födda..." Och som fortsätter idag!

Att kunna förnyas när man är över 90 år, är det möjligt? Tage är ett exempel på detta. Han säger:

-Det är som med ett äktenskap. Man älskar varandra och vårdar kärleken. Den är viktig – kärnan i ett livsförhållande.

-På det andliga området är det också på samma sätt. Man kan t.ex. älska arbetet, eller verksamheten, men det räcker

inte. Man måste leva med Gud, älska att umgås med honom i Ordet och bönen.

-Samtidigt har jag aldrig varit så utsatt som de sista åren. Att söka Gud i hans ord medför ofta Satans attacker på ett särskilt sätt. Jag upplever min brist större nu än förut.

-Men angreppen ger en be- roendeställning av Gud och det som räddar mig är Andens påfyllning och smörjelse.

-På nätterna anfäktas jag ofta, men hjälpen är att tala i tungor – ett vapen som Gud gett oss.

Gud sa stopp

Tage bor i Bro, några mil från Stockholm och där gjorde tidningen Maranata ett besök.

I hallen hänger några miniatyrfioler. Tages far var bygdespelman och Tage lärde sig tidigt att traktera fiolen. Än idag kan det hända att instrumentet kommer till användning också i något möte.

Vardagsrummet är fyllt av stora bokhyllor med böcker i mängd. Tidskrifter och tidningar ligger i travar i hyllor och på bord. Ett av rummen används som kontor och där finns datorer, pärmar, manuskript etc. Tidningen "Guds rikes röst" görs fortfarande, (den är inne på årgång 51 nu) av Tage med sonen **Gunnar** och hans familj som medhjälpare. Tidningen började som församlingsblad i en församling på Gotland men övergick senare till en skrift och är nu spridd över hela landet.

Så visar Tage på en uteplats i anslutning till lägenheten. Inbyggd i ett skåp finns utrustning och instrument för meteorologiska mätningar. En gång varje månad skickar Tage statistik till SMHI i Norrköping och varje dag läser han av molnighet, luftfuktighet m.m. och för anteckningar. Mångårigt intresse och flera kurser i ämnet har gjort att

han i åtskilliga år sysslat med den typen av arbete, både vid sidan av kontorsanställningar eller predikogärning.

Under en period vikarierade han, tillsammans med sonen Gunnar, på nio olika meteorologiska stationer, från Falsterbo till Gällivare och hade då också möten på många av platserna.

Han lekte också med tanken att bejaka en anställning av det slaget och samtidigt kunna predika. "Gud sa stopp för det", säger Tage. Gud hade en annan plan för hans liv och inget fick stå i vägen för tjänsten för honom.

Mötte en själavinnare

Tage blev frälst 1935. Det var möte i EFS bönhus i Edsbyn och Tage hade vågat sig in där. Bredvid honom satt en lantbrukare som hälsade och började samtala. Tillsammans gick de ut från mötet och mannen började vittna och tala om nödvändigheten av frälsning. Det slutade med att de gick till det rum Tage hyrde och där bad de tillsammans och Tage blev frälst. Tage förtydligar:

-Mannen var en verklig själavinnare och vi kom att ha

kontakt i många år. I fortsättningen blev det naturligt för mig att gå på möten i EFS.

-Det var väckelse, ungdomar samlades till bön och Anden föll. Men en av företrädarna för församlingen var lite störd över vad som hände och slog bestämt fast: "Visst vill vi också ha andedopet, men då ska det vara ett lutherskt andedop."

-De tyckte inte riktigt om pingstvännernas andedop, fast det ju är bibliskt, förklarar Tage.

Också dopfrågan gav upphov till många funderingar och till slut också konflikter. Tage fortsätter;

-Jag funderade mycket på dopet och det var faktiskt Luthers skrifter som öppnade ögonen för dopets betydelse.

Ett hinder för Guds verk

Tage var med i en församling som inte predikade troendedop. Men i en missionsförsamling som praktiserade både barnbegjutning och troendedop ordnades dop genom nedsänkning och där blev Tage döpt utan att för den skull gå in i församlingen. Någon tanke på att lämna EFS

hade han inte alls.

Han hade hunnit gifta sig och arbetade på kontor, ett arbete som skulle ge goda möjligheter för framtiden.

Situationen blev efterhand ganska ohållbar och styrelsen där Tage var med ställde honom till ansvar för sitt agerande i dopfrågan.

"Du är ett hinder för Guds verk genom ditt handlande", framhöll man. Tage fortsätter:

-Vi började gå på möten i pingstförsamlingen och min fru blev döpt där. Så småningom började jag hjälpa till i församlingens utpostmöten.

-Jag hade ivrigt sökt Andens dop, Gud hade talat till mig om att tjäna honom och jag förstod att andedopet var nödvändigt.

-Varje gång jag bad om detta kom ständigt en sak för mig. En obetydlig sak tyckte jag men det var ett hinder och jag förstod att jag måste göra upp.

-Några år tidigare hade jag arbetat på en bank i Alfta. Därifrån hade jag tagit hem en del påsar, värda några kronor, som man förvarade frimärken i. Inte hade jag

Sång och glädje under konferensen på Bällsta. Tage får hjälp av Nathalie Hafsahl att leda barnen.

tänkt så mycket på det, men varje gång jag bad kom de där påsarna emellan och stod som ett hinder för bönesvar.

-Jag var tvungen att ringa kamrern i banken och göra upp saken. Han skrattade och sa att det var ju inget att tala om – det var ganska vanligt att folk tog hem nån liten sak...

-Efter samtalet var det ur världen, jag kände mig lättad. Det var som att ha haft njursten men nu var stenen borta. När vi sedan samlades i ett hem och bad föll Anden över mig – hindret var borta.

Medgång och motgång

Det blev vånda och kamp innan Tage beslutade sig för att gå Guds väg. Han bröt upp från sitt arbete för att på heltid tjäna Gud. Människor kom med synpunkter och protester – varför kunde han inte stanna på kontoret där han arbetade och tjäna Gud i församlingen hemma som han ju gjort i flera år. Var det verkligen nödvändigt att gå in i ett så osäkert sammanhang, han hade ju ansvar också för sin familj?

Men Gud hade visat en annan väg för dem och 1947 flyttade familjen till Mockfjärd. Många människor kom till tro där – det var en underbar tid minns Tage som fortfarande har kontakt med vänner från den tiden.

Det är många minnen av platser, människor och händelser som tränger sig på.

-Vi var inne i ett församlingsarbete på Gotland. Det var där vi började med "Guds rikes röst," som då var ett församlingsblad som vi skickade ut till medlemmarna.

-Under tiden där drabbades jag av ett svårt slag. Min hustru dog i leukemi efter bara ett par månaders sjukdom, 36 år gammal. Det var ofattbart för mig. Plötsligt stod jag ensam med sonen Gunnar, 6 år. Trots

sorgen och saknaden förstod jag till slut att jag måste fortsätta som vittne även om jag blivit ensam.

Efter tre år gifte sig Tage igen och tillsammans arbetade makarna på olika platser. Elva år senare tog Gud hem också henne. Då hade Tage varit föreståndare för fyra olika pingstförsamlingar. Han säger:

-Sen har jag varit ensam.

Gunnar och jag fortsatte tillsammans och arbetade för Gud på olika platser.

Det var bibelveckor och möten på plats efter plats. Gunnar sjöng och Tage predikade eller höll bibelstudier. Tillsammans gjorde de tidningen "Guds rikes röst".

-Jag är glad över kontakten med Maranataförsamlingen på Bällsta. Redan på 60-talet var jag i Viktoriasalen och

hade en del kontakt med **Arne Imsen** och församlingen. Då var det ett väldigt motstånd.

-Kärnan i angreppet på Maranata var nog och är förkunnelsen om att Jesus kommer. Det viktigaste budskapet idag är att Jesus kommer snart. Risken är att det blir en lära istället för liv och då är man inte beredd att möta Jesus.

En syster i Maranataförsamlingen berättade att hon som nyfrälst var med i sin första bibelskola i Viktoriasalen i mitten av 60-talet. Flera bibellärare hade samma ämne: Jesus kommer. Det som fastnade i minnet och blev till hjälp var just Tages undervisning om Jesu andra tillkommelse.

Idag 40 år senare är den förkunnelsen viktigare än någonsin och Tage fortsätter mana människor att vakna och bereda sig för Jesu ankomst – ett budskap som alltmer kommit i bakgrunden. Tage fortsätter:

-Man väntar en stor väckelse idag och SEN skall Jesus komma. Då tonar budskapet om hans ankomst bort och istället väntar människor den stora väckelsen. Bibeln säger att det ska bli som på Noas tid – där blev åtta personer räddade!

-Vi fortsätter att förkunna om att han kommer och att det idag är frälsningens dag. Man vet ju inget om hur länge vi får verka. I synnerhet jag som har uppnått så hög ålder förstår ju att min tid snart är slut.

-Men hur det än blir, om Jesus kommer och hämtar oss alla eller några går före – så möts vi på skyn, alla vi som väntat Jesus Kristus och trott på honom. Ännu en gång vill jag säga att budskapet om Jesu återkomst är det mest angelägna för oss. Han kommer – Maranata! ■

I sin skrivarverkstad i hemmet i Bro arbetar Tage fram material till tidningen Guds Rikes Röst som han och sonen Gunnar skapar.

Meteorologiska observationer är idag bara en hobby.

Av alla folk- slag och stammar!

Appell av Evelyn Issangya

Jag vill att vi först ska läsa ur Uppenbarelseboken:

-Därefter såg jag och se, en stor skara som ingen kunde räkna av alla folkslag och stammar i länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder, palmblad i händerna och de ropade med hög röst:

-Frälsningen tillhör vår Gud och honom som sitter på tronen och Lammet. Och alla änglar stod runt omkring tronen och kring de äldste och de fyra väsenden och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade:

-Amen, lovet och priset och visheten och tacksägelsen, äran, makten och väldet tillhör vår Gud i evigheternas evigheter, amen. (Upp 7:9-12)

Vi ser vad det här ordet säger. Det talar om vad som sker däruppe i himmelen, att alla folkslag kommer att vara där. Av dessa kommer också från Tanzania en del att vara där.

Den börda som vi har för människor

i Tanzania, är några speciella områden i norra Tanzania. Vi har varit i de här områdena tidigare och vi har vittnat för människorna där, men det är fortfarande många människor i dessa områden som vi ännu inte har nått. Det står skrivet att folk av alla språk ska vara med i himlen, men i det här området av norra Tanzania har vi onådda grupper som bor ute i skogarna; helt ute i buschen.

Vi har exempelvis masajerna i Masajland. De tycker om att bo i områden där det inte är speciellt mycket skog, väldigt karg mark. Det är relativt lätt att nå dom, därför att det finns andra grupper som verkligen bor inne i de mörkaste och tjockaste skogarna.

I mitten av 1960-talet ville man inte se någon främling alls i sina skogar. Men idag är det en del som kommer från de här områdena. De är lite mer civiliserade och vill träffa andra människor.

Andra grupper bor kvar i djungeln, de

fortsätter att jaga djur, vilda djur. De vet ingenting om att koka eller steka köttet av djuren. När de har jagat och dödat djuren, dricker de blodet och äter köttet rått; precis som det är.

Annat de söker efter är honung i träden. De har inga kläder utan går nakna.

Nu berättar jag det här för er, för Gud vill att vi ska nå ut till de människor som vi kan nå. I vårt land Tanzania har vi 131 olika stamfolk. Den fråga som jag ställer mig är: Hur många av dessa har nåtts av evangelium?

Nu talar jag inte om dom som hört förut. Den fråga jag ställer är: Hur många av dessa är det som inte ens *för första gången* har hört att Jesus kan frälsa?

När jag tänker på dessa 131 olika grupper i mitt hemland då ropar jag för dem i bön, därför att många av dem har inte ens för första gången hört att Jesus kan frälsa dem. Vi i Tanzania som är frälsta, vi nästan ignorerar de här grupperna. Nu vill jag att ni ska be för oss så att vi kan nå ut till dem som är i de här skogarna och att vi ska kunna predika för dem att Jesus är Frälsaren. Jag tror att Herren då ska verka så att om vi når ut och predikar för dem, så ska Herren frälsa till och med några av dem som nås för första gången. Då ska det som vi kan läsa här i bibeln uppfyllas, att varje språkgrupp ska finnas där i himlen.

Eftersom det står i Guds ord att människor av alla språk och stammar ska vara där och det löfte som vi har i Guds ord ska fullbordas, så måste det bli så!

Det är en sak till som jag skulle vilja säga till er. Jag talar till er systrar här. Det finns några bland er som kan undervisa. Till exempel ni som är lärare för barnen. Vi har en börda i Tanzania, och kanske Gud kan leda någon härifrån att komma och undervisa speciellt kvinnorna och barnen hos oss. De behöver få undervisning om två saker främst, först det andliga sedan också hur de ska ta hand om sina egna liv.

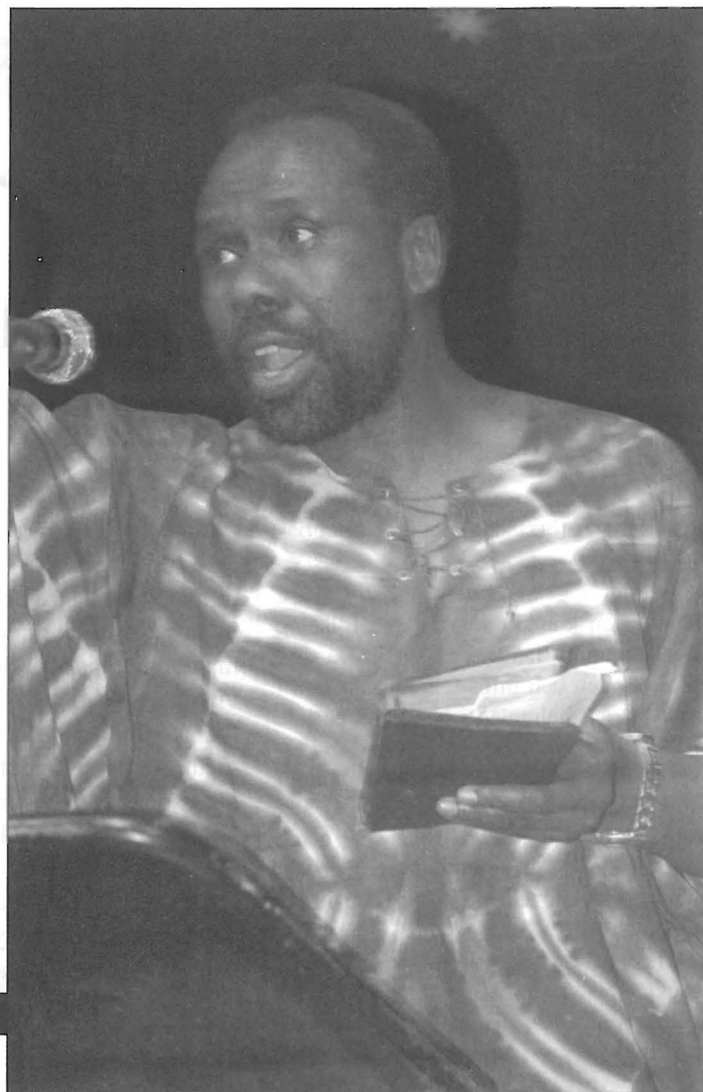
Vi ska be till Gud för alla i den här världen, för det finns ju människor som jag har talat om här som aldrig har nåtts av evangelium. Vi ber att Gud ska sända dem som kan nå ut till människor som aldrig tidigare har nåtts av evangelium. Vi kan inte nå ut till dem utan att Gud leder oss. Vi ska be till Gud att han sänder människor ut i världen; ut till dem som ännu inte har nåtts av evangelium. Det skulle vara ett böneämne i våra dagliga böner! Gud välsigne oss! ■

Sjungande syskon från en av församlingarna i Tanzania

Att växa till i liv!

Predikan av Nixon Issangya

Låt oss läsa från Lukas evangelium, kapitel 24 och vers 5

-Då blev de förfärade och böjde sina ansikten ner mot jorden. Då sade männen till dem: Varför söker ni den levande bland de döda?

Varför söker ni den levande bland de döda? Denna fråga ställdes till två kvinnor av två änglar vid graven där Jesu kropp hade blivit lagd. Kvinnorna hade gått hela vägen till graven, och de visste att Jesus var död, men de ville ha hans kropp för att bereda den med väldoftande kryddor. Där mötte de två änglar. Dessa änglar sa inte: "Tack för vad ni gör, tack för era goda tankar och för att ni har tänkt på er herres kropp...", utan de utmanade dem med frågan: *Varför söker ni den levande här, bland de döda?* Kvinnorna förstod då att han inte var död, för i frågan de fick låg också undervisning: Ni kommer hit för att se en död kropp, men den kroppen är inte här. Denne Jesus är inte död!

Anledningen till frågan var att för-

kunna för dem om hans uppståndelse; och eftersom han inte är död så ska ni inte söka efter honom här. Ni har kommit till fel plats. Det här är de dödas plats.

Änglarna sa till kvinnorna: *Kom ihåg vad han har sagt till er tidigare.* Dessa ord betydde att budskapet de fick egentligen inte var något nytt budskap. Det var ett gammalt budskap som Jesus hade predikat för dem tidigare. Problemet var att de glömde, och varför gjorde de det? Jo, därför att för dem lät Jesu predikan om Hans uppståndelse som ett helt omöjligt mirakel. Jesus hade sagt: *Människosonen ska lämnas över i syndiga händer, och han ska dö, men på tredje dagen ska han stå upp igen.* De kanske tänkte att det här är ju en fin historia, men när någon är död, då är han ju död. Då tillfället för Jesu korsfästelse kom, hade alla som hört Hans budskap redan glömt det. Då Han hängde på korset, och då de lade hans kropp i graven, var det ingen på jorden som kom ihåg det budskap som han hade förkunnat. Alla glömde, och Hans

lärjungar fruktade och gömde sig; Nu är han död. Vad ska vi göra? Det var bättre då han levde och då vi gick tillsammans med honom. Det var bättre då han frälste och helade. Då hade vi ingen anledning att frukta eftersom han var med oss. Men nu är han död!

Några av lärjungarna funderade på om de skulle gå tillbaka till sina tidigare arbeten, och de som hade varit fiskare gick tillbaka till fisket. Jesus hade sagt till dem att han skulle göra dem till människofiskare, och lärjungarna tänkte nu att det var ju ett trevligt budskap, men nu var han ju död. -Vi kan ju inte vara människofiskare - Han finns ju inte, och de som korsfäste honom kanske kommer att döda oss också!

Lärjungarna gömde sig, men de två kvinnorna hade tagit frimodighet till sig och gått till graven. Även om de hade glömt budskapet så ville de i alla fall få se den döda kroppen. När de nu kom dit och fick detta budskap: *Kom ihåg vad han sa till*

er. *Han är inte här!* ville de inte slösa bort mer tid där.

Han lever! Vi borde inte vara här! Med detta budskap, som ingen vid det tillfället ännu hade hört, sprang de iväg. Vi har kommit från graven - Jesus är inte död! De predikade detta till de som tidigare hade följt Jesus, till samma personer som Jesus själv hade predikat för. Budskapet om att han på den tredje dagen skulle uppstå.

Lärjungarna tog emot budskapet från kvinnorna med stort tvivel, men Petrus tänkte att han borde göra något. Han förklarade för kvinnorna, att det här låter bra, men det kan inte vara möjligt. Jesus borde vara död, men om det ni säger är sant så borde jag gå dit och se det med egna ögon. Så Petrus sprang till graven, gick in i den, såg att det inte fanns någon kropp där och gick så tillbaka och berättade för de andra att det faktiskt var sant det som hade blivit dem sagt. Från det tillfället började de predika Jesu uppståndelse.

Det som är skillnaden mellan kristendom och religion är att Jesus Kristus lever. Kristendom är inte ytterligare en religion. Naturligtvis så har vi den kristna religionen, men så har vi också sann kristendom, vilket är en relation till Kristus, den levande Kristus. Och eftersom vi predikar Jesu uppståndelse är detta mer än en religion. Idag finns namnet Jesus över hela världen. Du kan gå till vilken kyrka som helst, och de nämner Jesus. Men frågan är, vilken Jesus är det man talar om? Är det om den Jesus som fortfarande är i graven eller om honom som inte längre finns ibland de döda? De två kvinnorna i Bibeln ville åtminstone få se Jesu kropp, och det är också vad många människor nöjer sig med idag: -Jag vill i alla fall se kroppen från den döde, jag vill åtminstone ha en kyrka, jag vill i alla fall få vara en medlem i någon kyrka, jag vill i alla fall ha ett kristet namn osv. Men det finns inget sådant som ett kristet namn. Det finns judiska namn, svenska namn och afrikanska namn, men det som gör skillnaden här är att det finns en kristen upplevelse.

Det gör ingen skillnad om du kallar mig med mitt afrikanska eller med mitt bibliska namn, utan det är det jag har upplevt som gör skillnaden. De troende upplever en levande Jesus, och det vi måste förstå är att det är en skillnad mellan de som tror på en levande Jesus och

de som endast vill ha hans döda kropp eller de som vill ha någonting *såsom* Jesus. Därför är förvirringen också väldigt stor i världen, och speciellt i de länder som säger sig vara kristna länder. Där ser du mycket konstiga saker. Alla åberopar de Jesu namn.

En gång då jag var i Amerika, fick jag veta att under hippierörelsen fanns det hippies som var väldigt aggressiva och som ville besegra samhället. De startade vad som kallas hippiefestivaler. På grund av detta tyckte en del människor i vissa försam-

Du kan gå till vilken kyrka som helst, och de nämner Jesus. Men vilken Jesus är det man talar om? Är det om den Jesus som fortfarande är i graven eller om honom som inte längre finns ibland de döda?

lingar att de borde ta upp kampen emot dem. Man började med Jesusfestivaler. Men vi behöver inga Jesusfestivaler, och vi behöver inga Jesusrörelser. Lika lite som vi behöver en hippierörelse så behöver vi en Jesusrörelse, och eftersom vi inte behöver hippiefestivaler behöver vi inte heller Jesusfestivaler. Vi behöver inte Jesu rörelser, utan vi behöver Jesus själv! För det vi kallar Jesu rörelse, det är egentligen vår egen rörelse, under användandet av hans namn. Det är inte Hans rörelse. Han kom inte hit för att forma en rörelse, utan Han kom hit för att leva i våra liv. Han är den som ger oss liv, därför att Han lever. Vi behöver ingenting *såsom* - vi behöver Honom!

I den muslimska världen behöver man en levande frälsare. Många missionärer

som blir utsända till muslimska länder för att försöka lära dem att förändra sin religion möter många problem. De får den här frågan: "Jag har redan min religion, varför ska jag byta till din religion?". Muslimer behöver ett klart evangelium, de behöver inte ytterligare ett koncept och de behöver inte en ny ledare för en religion. De har redan sin ledare, och de behöver inte en ledare för en kristen religion, utan vad de behöver är världens Frälsare! Han som lever idag! De behöver inte den historiske Jesus, utan de behöver dagens Jesus, han som inte längre är i graven. Han lever, och eftersom han vann seger över allt på korset, så är det enda jag behöver göra att tro på det han har gjort. De provningar som möter mig, har han vunnit seger över på korset. Vad jag behöver göra är att vandra framåt i tro.

Vi måste komma ihåg det budskap som kvinnorna fick vid graven. Det var ingen lång teologi, utan det var enkelt: *Varför söker ni den levande ibland de döda? Han är inte här - Han lever!*

Som troende behöver vi inte vara vid-skepliga. Då jag en gång var i Amerika fanns det en kvinna som berättade för mig om hur hon hade det. "Under kudden i min säng har jag lagt två olika biblar som beskydd, med två olika engelska översättningar." För henne var inte King James översättning tillräcklig, så hon var tvungen att lägga dit två olika översättningar. Hon var inte säker; kanske den här hjälper, eller kanske den här. Men detta var ändå inte nog, för under bordet hade hon dessutom en pistol...

Men vi har en Jesus, och han kommer att ta hand om oss.

Kommunismen kunde inte vinna seger över de troende. Bibeln togs ifrån dem, men man lyckades inte med att ta bort Jesus från deras hjärtan. De som trodde på den levande Jesus vann seger över kommunismen, men de religiösa kristna blev övervunna, eftersom de bara ville ha sin bok, sina byggnader och sina kors, och de ville ha kyrkklockan som ringde och kallade till gudstjänst. Då alla dessa saker blev övervunna menade de att kristendomen var besegrad. Men det finns inget som kan övervinna den levande Jesus i våra hjärtan! Han finns alltid där med dig, och eftersom han lever, och eftersom du och jag var döda i våra synder innan han kom, så får vi ett nytt liv då han kommer in i våra liv. Jag lever! Så

länge den levande frälsaren är i mitt liv lever jag. Genom mig kan han använda mig för sitt verk, och eftersom det är den levande Jesus som använder mig, så blir vadhelst han gör genom dig eller mig en livserfarenhet.

Då en del religiösa människor ser något andligt vill de börja studera det. En väckelse utbröt en gång i Korea, och man talade om församlingar som hade si och så många medlemmar, och det var en del amerikanska predikanter med stora namn som då bestämde sig för att studera församlingstillväxt. De blev imponerade av den stora numerären i de här församlingarnas möten, och detta ville man själva ha. Inte att man nödvändigtvis behövde det, men man ville ha det. De ville att deras amerikanska kyrkor och församlingar också skulle fyllas med lika många människor. Man ville lära sig hur församlingen skulle växa. Församlingstillväxt ville man ha, men vad många inte ville ha var sin egen, andliga tillväxt. Innan församlingen kan växa till så måste individen växa till. Och vad är församlingstillväxt? Är det numerär? Vad som helst kan ha hög numerär. Men vad vill Jesus ha i församlingen? Jo, troende som växer individuellt. Han vill att jag ska växa och han vill att du ska växa. Vi börjar med pånyttfödelsen och blir barn i Guds rike, och vi växer. Sedan blir vi ungdomar i Guds rike, och vi växer. Vi kanske är en eller två, men vi växer! Och vi blir fäder i Guds rike, vi växer!

Tidigare så hade vi en församling i min by, och i våra första gudstjänster var det bara jag och min fru Evelyn som var med. Vi sjöng och jag predikade. Det var församlingen, och vi växte, och vi växer nu. Numerären kom, men vi tänkte inte på det.

För några år sedan mötte jag i Oslo några ungdomar som sa att nuförtiden åker vi till Uppsala, för där finns det en församling som växer fort, så vi åker över gränsen och söker efter tillväxt.

Om Jesus inte är där du är, finns han ingenstans för dig. Om du inte ser honom här i Sverige kommer du aldrig att se honom någon annanstans heller. Du måste få andliga ögon eftersom han är levande, och han är där du är. Gå gärna någonstans för att få gemenskap, men gå inte dit för att söka efter Jesus, för han är där du kom ifrån.

Vi har en del afrikanska predikanter som tänkte att de skulle åka på bibelskola

i Europa eller Amerika, och så komma tillbaka med en större Gud. Men de lämnade Gud i Afrika. Det finns också människor i Amerika och Europa som tänker att de ska ta Gud till Asien och Afrika. Men Han är överallt! Ta med budskapet att *Han är här*, han är där vi kom ifrån och han är där med dig. Det vi behöver är uppenbarelsen att han är här.

Vad menar vi med att växa fort? Hur många människor har vi på fotbollstadionerna? Är det också tillväxt? Hur många gravar har vi på kyrkogårdarna? Och för

Kristendom är en individuell upplevelse av en levande Kristus. Du är inte kristen på grund av dina föräldrar, inte heller på grund av din president, utan du är kristen eftersom du tror på Kristus.

varje år så får vi fler gravar. Allting växer i numerär. Men det är inte det vi söker efter. Jag söker efter tillväxt i mitt liv, du efter tillväxt i ditt liv, och så har vi gemenskap och arbetar för Herren.

Alla växer vi eftersom vi i Guds rike är levande, och varje levande varelse växer. Strukturen kommer aldrig att växa, den ser alltid likadan ut, men de levande varselerna växer. Vad säger dig att du växer? Det är beteendet, det andliga beteendet, och precis som det fysiska beteendet så gör du saker annorlunda idag än du gjorde igår. Du ser saker annorlunda därför att du växer. Exempelvis när du är ett barn så vill du ha allting nu, allting och nu! Oavsett om du är ett fysiskt barn eller ett andligt barn så vill du ha det, *nu* och *allt*.

En dag såg jag min lille vän Mattias sjunga tillsammans med de andra barnen här. Vid ett tillfälle skulle de lyfta händerna, och han ville göra detsamma. Men eftersom han var yngre än dem kom han in annorlunda i sången. Först så skulle han hålla i sina två eller tre bilar och samtidigt lyfta händerna, men båda händerna höll i alla bilarna, så då han försökte tappade han dem. Allting och nu! Han tänkte inte som de andra. Han ville ha allting, men fortfarande ville han sjunga med dem. Det är barnsligt, men vi ska inte förbli där. Vi måste växa. Vänta tills Mattias blir tjugo år. Då säger du inte åt honom att lägga undan leksakerna, nej, då kommer han att söka riktiga bilar. När vi växer, så finns det saker vi kommer att ignorera. Vi ser saker annorlunda.

Om jag är en ungdom i Guds rike är det bättre än att vara ett barn, då vill jag inte ha allting nu, och jag vet också att jag kan vinna seger över prövningarna och fienden. Jag är ung andligt, och jag är stark, men p.g.a. att jag är på ungdomsnivån, så handlar väldigt mycket om mig själv. Det är jag som ska vinna, det är min tro, det är min kärlek, det är min tjänst. Men om jag växer mer än så, då kommer jag till föräldranivån i Guds rike. Då förändras mina böner, och det blir inte bara "jag Gud, jag Gud", det blir också "dem Gud, res dem, använd dem". Det som har hjälpt mig är tillväxten, och det är detta andliga tillväxt handlar om.

Vid ett tillfälle kom jag till en plats då jag sa till Gud; Gud, jag är tacksam till dig att jag var en kristen innan jag kom till detta land, annars hade jag blivit förvirrad. Följande frågor mötte mig nämligen: "Är ditt land ett kristet land? Berätta för oss nu, för vi har redan en kristen nation här, hur är det med er nation?". Detta var en mycket underlig fråga för mig. Nationer är inte kristna. De kan vara religiösa, men inte kristna.

Vid ett besök i Amerika sa en person till mig: "Jag har hört att ditt land, Tanzania, är ett marxistiskt land. Jag vet att er regering är en marxistisk regering, men jag vet att ert grannland, Kenya, är ett kristet land." Och då jag frågade honom hur han kunde säga om ett land var kristet eller inte visade han mig framsidan på en kristen tidning där en välkänd världspredikant fanns på bild tillsammans med Kenyas president. "Ser du?" sa han. "Kenya är ett kristet land nu." Eftersom världspredikanten fanns

på bild tillsammans med presidenten, gjorde detta landet till ett kristet land, och eftersom presidenten var redo att fotograferas tillsammans med predikanten, var presidenten född på nytt, genom bilden. Och genom fotot blev också hela hans nation född på nytt.

Kristendom är dock något helt annat - det är en individuell upplevelse av en levande Kristus. Du är inte kristen på grund av dina föräldrar, inte heller på grund av din president, utan du är kristen eftersom du tror på Kristus. Till Honom kommer vi oberoende av andra, och det är därför Jesus kallade var och en: *Kom till mig*. Han tvingade inte, och han sa inte att vi skulle ta med de andra. Nej, han sa: *Kom*. Var och en måste komma. Det är kristendom.

Vid ett besök i Hollywood läste jag en religiös bok som handlade om att sända ut missionärer. Jag mötte då en mening: "Vi sänder missionärer till alla länder i världen, även till hednaländer." Då tänkte jag; vilka är hednaländer och vilka är inte? Man hade redan i sina sinnen det man hävdade vara hednaländer och icke hednaländer. Från författarens synsätt var inte Amerika ett hednaland alls, utan en kristen nation som sänder missionärer till andra kristna nationer i Europa. De är bara grannar, de hjälper

varandra, men när de kommer till Asien, Afrika och Sydamerika så har de gått över de kristna ländernas gräns, då går de till hednaländerna.

Jag läste detta då jag var i Hollywood, där över trettio procent säger sig vara homosexuella, och för dem var inte det hedniskt. Nej, de ska sända missionärer till hednaländer, till dem som är där långt borta. Hollywood är en del av Los Angeles och då jag var där under en månads tid såg jag varje dag på TV någon som sköt någon. För dem var detta inte hedd. Nej, detta är ju ett kristet land. Vi lever i en hednavärld. Vi lever inte i en kristen värld, utan vi är kristna som lever i en förlorad värld.

Har du hört om etiketten man sätter på Israel - Det Heliga landet? Detta är ett historiskt namn, och det finns inget heligt land på den här jorden. Om du vill åka till Israel, så åk dit av två anledningar; som turist, eller för att predika. Landet är inte heligt. Det är en del av världen, och de behöver evangelium. Jag såg några amerikanska predikanter som annonserade resor till Israel, resor till det Heliga landet, där man kan få äta Petrus fisk och röra vid Jordans vatten. Vi kan åka dit, men om du ska till Jordan - bada! Det är vatten, precis som vattnet i Sverige. Det som gör skillnaden är Jesus som blev

döpt där. Det är inte floden, utan det är Han som gör skillnaden, och han är överallt. Du behöver inte åka till Jordan - Han är på Bällsta, han är i Israel, han är i Afrika, han är i Amerika och han är där du är. Han lever! Han är inte i en grav, och han är inte i något speciellt land. På grund av det här enkla budskapet, så kommer de saker vi ser i världen inte att förvirra oss. Det finns de som accepterar den levande Frälsaren, och så finns det de som söker Jesu döda kropp, de som söker den historiske Jesus, de som bara vill ha historierna om honom. Men vi vill ha mer än historier om honom. Vi vill ha

Vad menar vi med tillväxt? Hur många människor har vi på fotbollstadierna? Är det också tillväxt? Hur många gravar har vi på kyrkogårdarna? Och för varje år så får vi fler gravar. Allting växer i nummer. Men det är inte det vi söker efter. Jag söker efter tillväxt i mitt liv, du efter tillväxt i ditt liv, och så har vi gemenskap och arbetar för Herren.

honom i våra liv, därför att han lever!

Vi ser människor som påstår sig vara kristna, och vi ser församlingar som menar sig vara församlingar, men som inte tror på den levande Jesus. Som exempel kan vi ta två får. De ser likadana ut och du vet att det här är får. Men sedan börjar du se skillnad mellan fåren i beteendet. Det ena fåret går en väg och söker gräs, medan det andra fåret går en annan väg och söker kött och ben. Då inser man att det man trodde innan var fel. Det var inte två får, utan det var ett får, och ett annat som hade skepnaden av ett får. Så bli inte förvirrad utan lär dig istället. Det jag trodde var två får, hade jag fel om. Hunden lurade mig, men nu vet jag bättre.

Jesus sa: *Du ska känna dem av frukten.* Inte på utseendet eller pga vad de gör. Då man ser dem som hävdar sig vara en församling, men som alltid kämpar för att ge sitt stöd åt det som är i världen, tänker man: Vad är det här för församling? Det är deras församling, det är inte Kristi församling. De arbetar för världen och har bara satt på etiketten från Guds rike. De har fårets sken, men de är inte ett får. Och närhelst du försöker predika emot världen, så talar dessa församlingar innan världen talar. Då kan man undra vad det är för fel på denna församling. För detta är inte den församling om vilken Jesus sa: *Jag ska bygga min församling.* Det är en församling som arbetar med att ge sitt stöd åt världen, och eftersom den är mitt emellan, och eftersom den vill kopiera Guds rike, försöker den förvirra de troende. Den kan använda samma bibelversar, men den har världens tolkningssätt. När du predikar det sanna evangeliet hör du människor från många olika församlingar som säger: "Tala inte emot dem. Nej, nej, nej! Gud är kärlek."

Jesus vill inte att jag ska älska världen. Han älskar världen. Han vill att jag ska be honom att komma in i mitt liv, och att jag ska be honom att älska mig. Så kommer han att älska dem med den sanna kärleken och tala om för dem vad som är fel och vad som är rätt. Det är kärlek. Eftersom Jesus lever i dig, så vadhelst du inte kan göra, jobba inte hårt för att övervinna dig själv med att klara av det. Kanske du vaknar upp en morgon och känner så här: Det är väldigt svårt att älska den systemen, jag vet inte varför, men det är så väldigt svårt att älska den här

brodern. Men försök inte att älska dem. Sök efter Jesus först. Jesus, ge mig din kärlek. Och genom din kärlek görs det möjligt för mig att älska den systemen och brodern.

Vi behöver inte substitut, eftersom Jesus är allt för oss. Om jag vill älska min broder och min syster, så är han kärlek, och han ger mig sin kärlek, och så använder jag den kärleken för att älska min broder och syster. Och eftersom det är en levande kärlek, så kommer den att vara praktisk. Men om jag glömmer Jesus och tänker att jag ska lära mig att älska de här människorna, då kommer jag naturligtvis att bygga upp min döda kärlek, och måla den, försöka få den att se ut som kärlek, försöka tala fint vare sig jag menar det eller inte. Det är mänsklig kärlek. Något som liknar kärlek. Jesus är kärlek för oss, den levande kärleken.

Om du känner en dag då du vaknar upp att du inte kan glädjas, försök inte själv att skapa glädje. Sök efter Jesus. Han har allt för dig och mig, och vadhelst han har för oss är levande. Men det som kommer från oss själva är dött och torrt, för vi var döda i synder, och vi kommer bara bli levande då den levande Kristus kommer in i våra liv.

Vi kan läsa i skriften där Jesus säger: *Älska din nästa såsom dig själv.*

Eftersom vi har Hans kärlek kan vi älska vår nästa såsom oss själva. Gud har inte bitt oss att göra någonting som Han inte förbereder oss på att göra, för Han är inte vår domare eller kung, men Han är vår Far, och vi är hans barn. Och Han har faderskärleken och han gör det möjligt. Om Han ber dig göra det som är omöjligt, så betyder det att Han vill att du ska tro att det är Han som ska göra det.

Jesus lever, och eftersom han är i våra liv, lever vi. Och eftersom vi lever så växer vi också andligt, och eftersom vi växer, så ska vi arbeta för honom i hans rike. Och eftersom riket är hans kommer han att använda oss på det sätt han vill. Han kommer att ge oss de gåvor han har. Jag behöver inte välja ut gåvorna, men jag måste vara redo för gåvorna. Jag behöver inte välja ut en tjänst, men jag ska vara redo, för jag är hans instrument, och han är där för att använda mig. Du är ett instrument, och han är där för att använda dig.

Glöm inte detta: Han lever! Du kan tala med honom och lyssna till honom.

Och glöm inte detta: Han älskade dig innan du älskade honom. ■

Emanuel
Johansson

-Tänk om du idag hade förstått, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon.

Jesus brast ut i gråt och uttryckte med de här orden Jerusalems situation. Vidare avslöjar han vilka konsekvenser det skulle få för staden att inte ha tagit vara på kallelsen.

Litauen, ett land mitt i Europa, har aldrig erfarit någon genombrytande väckelse. Den katolska traditionen har inte kunnat rädda landet från våld, kriminalitet och korruption upp till högsta regeringsnivå. Enligt en undersökning Ljus i öster förmedlat så är antalet evangeliskt kristna här i landet på samma nivå som områden och länder som Burjatsien långt borta vid Bajkalsjön i Ryssland och Kirgisistan långt borta vid Kina. Det finns också information som säger att det finns lika många muslimer i Litauen som evangeliskt kristna, och muslimer visste jag inte ens att det fanns här överhuvudtaget.

Har Guds kallelse aldrig nått Litauen, eller har folket inte velat lyssna till Guds kallande röst, eller har katolicismen med sin auktoritära religiösa ställning aktivt hindrat Guds kallelse att nå fram? Med en hastig blick ut över Litauen kan man i alla fall konstatera att den verkliga friden saknas.

Litauen Litauen, om du idag hade förstått...

Kanske är tiden här på nytt då Gud söker Litauens folk till omvändelse. O, att några av dem som nås av kallelsen då skall förså att ta vara på den. Jag tror att Gud vill ge det litauiska folket en möjlighet till omvändelse, och jag tror att han vill använda oss till att förmedla det frälsande evangeliet.

Maranataförsamlingens arbete här har genom resor, kortare vistelser och besök, redan pågått i ett par år nu. Nu senast åkte jag tillsammans med min far, Tage hit. Här möttes vi upp av Igor Serov som tillsammans med sina närstående redan vistats här en tid. Syskonen här på plats

Litauen, Litauen, om du idag hade förstått...

var i behov av uppmuntran och hjälp, och vi upplevde att vi kom hit i rätt tid.

Under tiden vi varit här har vi gjort många besök på olika platser och fått många nya kontakter som Gud lett oss till. Jag vill berätta om några möten med människor vi varit med om.

I början av september gjorde vi ett besök i ett fängelseläger utanför Kaunas. Där har vi tidigare gjort besök och har kontakt med en som heter Artur, som redan tidigare kommit till tro genom Igors vittnessbörd. Artur sitter i en avdelning i fängelselägret som är helt avspärrad från de andra avdelningarna. Den här avdelningen är avsedd för de som har lägst status enligt den kriminella världens lagar, och är avspärrad av den enkla anledningen att annars får de fångarna ständigt lida av våld och trakasserier från fångar med högre status.

När vi fick komma till den avdelningen där Artur är väntade man ivrigt på oss och gjorde genast i ordning plats för samlingen i avdelningens största cell. Alla lyssnade ivrigt på tal och sång. Under det att vi drack kaffe och åt kakor, som vi haft med oss, pågick samtal om evangelium både länge och väl. När tiden närmade sig för att vi måste bryta upp, frågade vi om det var några som hade fattat ett beslut om att överlämna sitt liv åt Gud och ta emot frälsning. Vi inbjöd dem då att tillsammans med oss böja knä och bedja. Förutom Artur så var det ytterligare fem av fångarna som böjde sig. Artur har nu blivit fri. De helt andra förhållandena i friheten innebär att tron sätts på prov. Här krävs en insats av oss som redan vandrat en tid på frälsningens väg. Gemenskap med syskon i möten och vardagsliv är helt nödvändig för att bli bevarad.

Det är en underbar nåd att få se män-

niskor böja sig. Men vi måste bedja om Guds ledning i arbetet med att leda dessa människor vidare. Att det nya liv som blivit fött ska växa sig starkt.

Vid ett besök i Vilnius kom vi att besöka ett barnhem. När vi kom dit visade det sig att direktorn där var i stort behov av andlig vägledning och hjälp. Så när hon fick höra att vi var från en församling bad hon oss enträget att vi skulle stanna kvar och till en kopp te prata lite med henne.

Hon hade just kommit från sin brors begravning. Tidigare samma vecka hade en professors-doktor av okänd anledning skjutit sin dotter, sin fru och sig själv till döds. Direktorns dotter var bästa väninna till den mördade flickan. När sen direktorns familj var på begravningen ringde hennes mobiltelefon och hon fick besked om att hennes bror, den närmaste av släkt och vänner, hade omkommit i en bilolycka. De här tragedierna hade naturligtvis skakat om hela hennes

värld, hon såg livet som ett express-tåg på väg mot ett snabbt och ovisst slut. Vi fick så tillfälle att under ca en timma berätta för henne om det hopp och nya perspektiv en frälst människa äger. Samtalet slutade med att vi fick bedja med barnhemmets direktor. För oss var det en stor nåd att få uppleva hur Gud ledde och anförtrorde åt oss ett sådant uppdrag.

Här i Klaipeda har Gud öppnat dörrar för oss att sprida evangelium bland narkomaner. På en mottagning dit narkomaner får komma och byta ut sina sprutor har vi fått möjlighet att sprida litteratur och traktater. Situationen vad gäller drogmissbruk här är fruktansvärd. För en tid sedan gjorde Igor och jag ett besök hos en man, slav under narkotika. Han berättade lite om sitt liv fyllt av ett jagande efter pengar till narkotika. Han, med sina två bröder blev slavar under narkotika under år 2001. Det året hade det kommit

forts. sid. 27

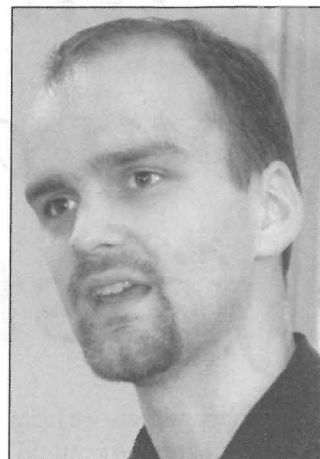

Emanuel (1:a i övre raden), Tage (1:a i nedre raden) och Igor (4:e i övre raden) tillsammans med vänner och nyfrälsta från fängelset utanför Kaunas i Litauen.

Artikelserie: Härlighetens Gud uppenbarar sig!

Skapelsen
Samvetet
Israel
Lagen
Jesus Kristus
Församlingen

När Jesus bygger huset

Text: Paulus Eliasson

Är församlingen bara en samling av Jesus-fans? En grupp som tror att bergspredikan är goda levnadsregler och att Jesus dog för våra synder? Eller är den något mer? Vad betyder det att vara en efterföljare?

-Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och dödsrikets portar skola icke bliva henne övermäktiga. (Matt 16:18)

När Jesus själv säger att han vill bygga, då gör vi väl i att stanna upp och fråga oss: Vad vill du bygga? Hur ska det ske? Varför? Med vilket syfte?

Vad är församlingen?

Det finns idag många församlingar. Religiösa, politiska, humanitära o.s.v. Det är olika grupper av människor som delar någon övertygelse eller inriktning. Det ordet som Jesus använder för församling åsyftar egentligen inte att den är speciellt religiös eller kristen, utan är ett värde-neutralt ord som åsyftar en avskild skara. Men skillnaden ligger i att han säger *min* församling.

Det är som att Jesus vill säga: "Många vill ha din uppmärksamhet. Grupper med olika ädla mål vill avskilja dig för sina ideal, för att få dina krafter, dina medel. De vill bygga sina församlingar. Men *jag* vill bygga *min* församling."

Det ställer absoluta krav. Vill du vara med i den skaran som kallas församlingen? Då är det samma väg att gå som den första församlingen: Efterföljelse och överlåtelse.

Hade Jesus startat en intressegrupp, en förening för goda tankar och viljor, då hade vi kunnat hålla den på distans. Då hade vi kunnat ha en söndagsgemenskap, samtalsträffar och studiegrupper. Men församlingen är så oändligt mycket

**-Många vill ha
din uppmärksamhet... De
vill bygga sina
församlingar.
Men jag vill
bygga min församling!**

mer. Jesus nämner den i kontrast mot de som bara har en åsikt om vem Jesus kan tänkas vara, de som nöjer sig med att se honom i kikarsikt.

De första kristna förstod Jesu vilja. De som hade vandrat med Jesus lät hans förkunnelse få ingång i deras liv, och det

fick konsekvenser:

-Alla troende var tillsammans... (Apg 2: 44)

Dessa fyra ord bildar i bibeln upptakten till beskrivandet av den första församlingen. Att de trodde gjorde att de sökte sig till varandra. De sökte sig bort från "detta vrånga släkte" (Apg 2: 40) och de sökte sig närmare Kristus och syskonen. Det är Kristi församling.

Hur grundades församlingen?

Församlingens ursprung är inte den första pingstdagen. Det som skedde på pingstdagen hade nämligen sitt ursprung i det som skedde nästan två månader tidigare, då Jesus fullbordade försoningen på korset. Det var där som Jesus lade grunden för församlingen. Han tog nycklarna till döden och dödsriket, och därför säger han: Jag vill bygga. Och jag ska bygga så att dödsrikets portar inte blir församlingen övermäktiga.

Häri består den grundläggande skillnaden mellan Kristi församling och andra församlingar. De kan verka för goda ideal, med goda mål. Men det finns bara en församling som är given makt över själva döden. Det finns bara en grund vi kan stå på om vi ska stå segrande inför evigheten. Och den grunden är Kristi försoning i hans församling.

Detta budskap tas emot i tro. Därför står det också: "Alla troende var tillsam-

mans...". Och som svar på tron verkar Gud frälsning och andeuppfyllelse. Utan Anden är församlingen verkningslös. Eftersom dess seger är given i den andliga världen, är det bara genom delaktighet i Kristi Ande som församlingen är i seger. I Apostlagärningarna ser vi först hur man unfår Anden till nytt liv, och sedan hur Anden också ger kraft. Liv och kraft är intimt förknippade med varandra.

Innan pingstdagen, då församlingen bildades, fanns ingenting liknande. Det Gud gjorde vid detta tillfälle var unikt. Och han gjorde det med en avsikt. Att uppenbara sig själv.

Församlingens syfte

I 1 Korintierbrevet kapitel 12 beskriver aposteln inlevelsefullt hur den treenige Guden vill verka i församlingen. Anden genom gåvorna, Herren genom tjänsterna, Gud genom kraftgärningar. Allt detta för att uppenbara en kropp. En synlig kropp. En uppenbarelse.

Den som profeterar talar av Anden ingivna ord, och sålunda uppenbarar han Gud. Den som talar visdomsord, talar enligt visdom från Anden. Den som har gåvorna till helbräddagörelse, verkar Andens vilja till läkedom och helande för människor.

Sak samma med tjänsterna - Herren Jesus uppenbaras därigenom att vi tjänar varandra, som en kropp.

Och även så med kraftgärningarna, där Gud på ett speciellt sätt uppenbaras.

Tanken med församlingen är att Gud där ska kunna verka sin vilja och sin gärning. Och hans vilja är att vi alla ska vara i funktion. Det finns ingen elit i Guds rike. Det finns *en enda ny människa*. Kristus. Det är så jämlikheten är upprättad. Vi är alla i Kristus, och så är vi alla ett:

- Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. (Gal 3:28)

Så, vad är församlingens syfte? Den är sanningens stödjepelare och grundfäste. Alltså, där hålls Guds ord, lagen, profeterna, löftena upp. Den är också satt att upphöja Gud, och genom detta bygga en tron för honom på Jorden. För det tredje är församlingen satt att tjäna varandra och andra människor. Och, som det sägs, till att vänta Jesus tillbaka från himmelen. Ett annorlunda framtidsperspektiv. Så uppenbaras Gud.

Om vi tror att församlingen är en privat angelägenhet, en intresseförening bland

andra, något man kan ha eller vara utan, eller som kan likställas med något annat - då misstar vi oss grundligt. Gud hade en plan från tidens begynnelse, en plan som handlade om Kristus, och att i Ho-

-Guds församling är en protest mot allt det vårt förstörda samhälle representerar. Den är en ny livsstil, ett nytt sinne, en ny inriktning.

nom sammanfatta allt i himmelen och på jorden. Och resultatet av denna plan är församlingen.

Guds församling är en protest mot allt det vårt förstörda samhälle representerar. Den är en ny livsstil, ett nytt sinne, en ny inriktning. Och som sådant kan det inte vara en söndagssysselsättning. Det kan inte vara en privatsak.

Bibeln säger att den första församlingen kom tillsammans till undervisning, gemenskap, brödsbrytelse och bön varje dag. De prisade Gud i sina hem, där de också hade gemensamma måltider. De som hade det bättre ekonomiskt ställt sålde vad de ägde, och delade med sig åt de fattiga, och på det viset blev de alla beroende av varandra.

En grupp i ständigt beroende av varandra. Av församlingen.

Finns det i vår tid en skara om vilket man kan säga: "Herrens egen"? Har någon klätt sig i helig prästskrud, med utkorelsens guldplatta över pannan?

Det handlar om vittnesbördet inför människor. Det handlar om att bevaras i gemenskapen. Det nya livet i Kristus är inte bara att omvända sig - men också att låta sig frälsas från detta perversa släkte.

Låt oss söka gemenskapen, och söka gemensamma lösningar till en ny livsstil, där Gud får lysa fram genom vårt arbete och vår fritid. Vi är ett folk som är satta att varje dag vänta Herren tillbaka ifrån himmelen. Det sätter saker i sitt rätta perspektiv. Kom, Herre Jesus! ■

Litauen... *forts. fr. sid. 25*

mycket narkotika från Afghanistan och polisen själv här i Klaipeda kontrollerade försäljningen och spridningen av densamma. Det säger något om situationen här i landet.

Ytterligare så har vi gjort ett flertal besök hos några evangeliska församlingar och grupper. Många av de vi träffat har en levande tro och längtar efter att komma i tjänst för Gud. Många gånger har man fått uppleva en böneatmosfär som inte finns att finna i vårt lands i materialism stagnerad och lamslagna hop av kristna. Samtidigt så ser vi här hur influenserna kommer västerifrån och vi som har erfarenhet och vet om vilken utveckling som skett i Sverige har därför anledning att varna och uppmana församlingar att hålla fast vid det som Gud gett från början.

Just nu arbetar vi med att få fram material på litauiska. Vi önskar få fram traktater och skrifter för det fortsatta evangelisationsarbetet. Det behövs verkligen vapen för att riva ner de religiösa bålverken i from av traditioner och föreställningar som konkret hindrar människor att få tag på det enkla evangeliet som är den enda vägen till frälsning och fullständig förvandling för en människas liv.

Jag är oerhört tacksam till församlingen för möjligheten att få vara ute i fält och sprida evangelium. Det är en stor nåd att få vara med i tjänsten för Guds rike. Du kan också vara med, Litauen behöver förebedjare. Det behövs syskon som är beredda att offra tid och medel för att arbetet ska gå vidare. För övrigt så är jag övertygad om att Gud har en särskild plan med var och ens liv. Därför vill jag uppmana dig som läser det här att söka Guds vilja med ditt liv. Arbetet är stort och Gud behöver just dig för en speciell tjänst i sitt rike. Livet är alldeles för kort och dyrbart för att offras på materialismens altare. Kanske är tiden här då Gud på ett särskilt sätt kallar dig till tjänst. Se då till att kontakten med levande Gud är öppen så du förstår den tid då Herren besöker just dig.

Tiden är kort, låt oss använda den för Guds rikes sak så att vi inte då vi ska möta Jesus står där med skam för ett förlorat livsverk. Maranata! ■

En utsträckt hand!

Missionsrapport från Dominikanska Republiken

Karin Vidén

December månad är verkligen en mycket speciell tid här i landet. Man firar jul hela månaden och det är fester och hålligång med öronbedövande musik mest varje kväll ute på gatorna här i området där Comunidad Maranata har sitt missionscenter. Klimatet är betydligt behagligare nu med svala, nästintill kalla, kvällar och nätter, och folk plockar fram tröjor och jackor.

I Constanza, som är en bergsbygd mitt i landet, hade man nyligen en nattemperatur på -4 grader och många invånare gav sig av till släktingar på andra orter p.g.a. kylan. I den tidiga gryningen passade barnen där på att uppleva isflak på vattenpölnarna innan solen steg och värmen åter var ett faktum.

Comunidad Maranata samlar varje vecka väldigt många barn till barnmöten och undervisning, och nu i december är det dags att ha julfester både här i Las Palmas och i Palave.

Mötena i Palave samlar all-

tid mycket barn varje fredag och vår förhoppning är att även finna en plats i området där vi kan utöka det skolarbete som inletts under den bakomliggande skolterminen. De undervisande lärarna **Maria** och **Veronica** besökte under hösten otaliga hem i området

och hörde sig för om behovet av undervisning för barnen. Till att börja med har vi tagit emot 10 barn som varje eftermiddag får grundläggande undervisning i de olika ämnen som är aktuella. Som skolsal används tillsvidare **Yanet** och **Daniels** garage som Yanet tillsammans med en grannkvinna målat och piffat upp. Som avslutning av terminen planerar lärarna en resa till zoo tillsammans med sina elever.

Barnarbetet i Palave är mycket välsignat men också

mycket krävande. Områdets invånare har ett slitsamt liv med mycket alkohol, narkotika och misshandel. Speciellt barnen lever ett oerhört utsatt liv i den miljön.

Bed till Gud för alla dessa barn som lever under ofta mycket primitiva förhållanden, att vi genom det arbete som utförs kan nå fram till barnens och föräldrarnas hjärtan, med ett enkelt budskap om Jesus som Frälsare.

Här i Las Palmas har vi barnmöten på söndagar, uppdelade i två åldersgrupper där

Veronica och Maria leker en räknelek med några barn i den nystartade skolverksamheten.

Maria och Veronica tar hand om de yngre medan **Berno** undervisar de äldre som är över tio år. Det är verkligen angeläget att så Guds ord i dessa barnahjärtan. Levnadsmiljön är så hård och tuff. P.g.a. att knappt ingen elektricitet finns i landet är det många gånger svårt att få tillräcklig sömn, då inga fläktar fungerar. Äldre ungdomar som studerar på kvällarna, efter mörkrets inbrott, sitter i bekmörka skolsalar med varsitt stearinljus på bänken. Många är de familjer som får stänga sina små butiker och försörjningsverksamheter, vilket naturligtvis dramatiskt påverkar familjernas ekonomi. Dock tilltar alkoholdrickandet och spelandet och många bråk uppstår i hemmen och på gatorna.

Polisen tillsatte under hösten 16.000 extra personal, för att, som det då hette, få bukt med våldet på gatorna och kriminaliteten som ökat kraftigt i landet de senaste månaderna. Dock har det nu visat sig att man satsat sina resurser på turismen och för att beskydda politikerna. Vanligt folk som lever ute i de mer drabbade områdena där misären och brottsligheten går hand i hand ser inte ofta till den hjälp och det beskydd som utlovats. Ofta är det dessutom polisen som står för de flesta dödsskjutningarna i de områdena. En ung man, 22 år, sköts häromdagen brutalt till döds av en polis då han var med vid en gatudemonstration mot de långa elavbrotten. Det är bara ett bland många exempel.

I området Buenos Aires, en bit bort ifrån missionscentret, har vi lärt känna en haitisk pojke som är 11 år. Han heter **Leonardo**, kallas Leo, och förlorade sin mor redan som liten då hon dog vid en förlossning. Hans pappa är mentalt sjuk och har ingen

möjlighet att ta ansvar för sin son. Leo bor hos en haitisk kvinna med fem barn som försörjer sin familj och Leo genom att driva en mindre *colmado* (försäljningsbod) samt att sälja juicer. Leos dagliga syssla är att leta efter och bära vatten till hemmet och juiceförsäljningen. Då vi först lärde känna Leo kunde han inte läsa alls; men Veronica tog sig an honom två timmar varje förmiddag, och nu efter en termins arbete kan han stava sig fram i läseboken och räkna ihop siffrorna i matematikboken. Att som

Strömmen i området har gått och allt är mörkt i kvarteret, men på Comunidad Maranatas gård är det sång och bön inför dopet av broder Kelvin. Bernardo Vidén är dopförrättare.

Leo vara av haitisk härkomst innebär att ständigt vara utsatt för gliringar och mobbning. Bed för Leo!

Tillsammans med läkarna **Doris** och **Nancy** kunde vi för några veckor sedan ge hjälp i form av undersökning, rådgivning och mediciner till ca 50 patienter som kommit med sina behov. Det handlade mycket om luftrörsbesvär och hudåkommor p.g.a. att vattenkvaliten i området är så dålig. En ung pojke som från födseln är gravt förståndshandikappad får varje månad genom missionsmedel hjälp med helt nödvändiga mediciner som hans mamma inte har någon ekonomisk möjligh-

het att ge honom. Det handlar om periodvis återkommande svåra kramper och andra svåra symtom som nu lindras.

En annan granne lider av hjärtproblem och kraftigasvullnader i hela kroppen och blev av läkare recepterad mediciner som han omöjligt hade råd att lösa ut men som även han nu genom missionsmedel fått hjälp med och kan dagligen få sin nödvändiga medicin och mår betydligt bättre.

Under hösten har vi även fått fylla dopgraven då en granne, som varit frälst i flera år, till

försäljning av begagnade kläder till förmån för kvinnoavdelningen i Najayofängelset. Det är syster **Lydia** som på missionscentrets garageuppfart säljer damkläder som skänkts till församlingen och som nu kan omvandlas till hygienartiklar och annat som finns stort behov av i fängelset.

Comunidad Maranata har ett omfattande arbete som kräver ett fungerande församlingssliv som bärkraft. Varje dag samlas syskonen troget till bön klockan 15.00 och det är oerhört gripande att se dessa yngre och äldre kämpande syskon komma vandrande upp från La Cañada för att få dela bönegemenskapen under eftermiddagen. Tisdagarnas bibelstudier är mycket välbesökta och under hösten har vi fått en gedigen undervisning om tabernaklet. Med hjälp av en stor färgplansch uppsatt på väggen har undervisningen gjorts mer tillgänglig även för alla dem ibland oss som inte kan läsa och följa med i bibeltexten. Helgkvällarna samlas vi ute på gården för att underlätta för grannar och förbipasserande att få del av evangelium.

En hel grupp av kvinnor som bor ett kvarter ifrån oss kommer ofta till mötena. Man upplever att det hos dem finns en hunger efter att få mer av vad Jesus har att ge. Det är fattiga människor som inte har någon framtid att sträva efter här och nu, men som har fått smak av det himmelska!

Många är de som lider svårt idag och vårt uppdrag är mer angeläget än någonsin; att få vara en utsträckt hjälpande hand, och att få förmedla hoppets evangelium som förvandlar människan och ger henne en inre bestående frid i en kaotisk värld.

Snart kommer Jesus och hoppet i åskådning bytes! Amen! ■

I skrivande stund pågår en

JUL & NYÅR PÅ BÄLLSTA

Julhelgen:

Julafton

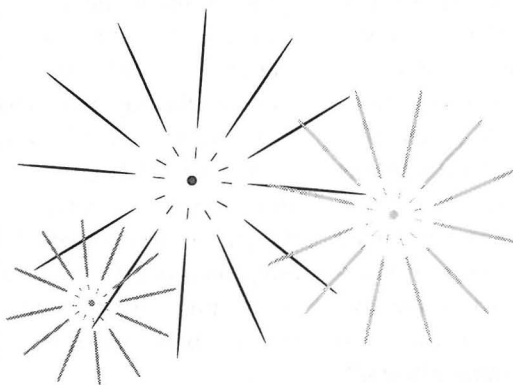
16.00 Församlingens
julfirande

Juldagen

18.00 Väckelsemöte

Annandagen

11.00 Förkunnelse
18.00 Väckelsemöte

Bibeldagar 31 dec till 6 jan

Tema: **Deuteronomium - Ny skapelse i Kristus!**

Nyårsafton:

22.00 Nyårsvaka

Nyårsd. - Trettond.:

Tre samlingar dagl.

Bibelstudier, Väckelsemöten & direktsända radioprogram.

-Ett år ligger bakom, med goda och dåliga erfarenheter. Nu är tiden för församlingen att lägga av allt som är till hinder, och få uppleva något nytt. En ny start. En ny lag. Ett deuteronomium!

-Se, jag gör något nytt. Redan nu visar det sig. Märker ni det inte? Jag skall göra en väg i vildmarken och strömmar i öknen. (Jes 43:18-19)

8-9 jan - Missionshelg!

Lö 18, Sö 11, 15 & 18

Berno Vidén med familj på kortvisit från Dominikanska Republiken.

Emanuel Johansson rapporterar om situationen i Litauen.

Muslimer ibland oss - hot eller erbjudande?

Under bibelskolans sista del fick Maranataförsamlingen besök av **B V Henry** och hans fru **Margit**, vilka missionerat bland muslimer under flera årtionden. I nästa nummer kommer deras arbete och förkunnelse presenteras närmare, men här nedan kan du beställa några av de möten som broder Henry hade, på temat "*Muslimer ibland oss - hot eller erbjudande?*"

- ☐ 22/10 Fr 12 Introduktion. Islams utbredning, missionen efter Irans revolution.
- ☐ 22/10 Fr 15 Hur vinner man muslimer för Kristus?
- ☐ 22/10 Fr 18 Personliga vittnesbörd av Henry och Margit.
- ☐ 25/10 Må 18 Henry och Margit medverkar i radioprogram.
- ☐ 28/10 To 18 Muslimernas dilemma, tre grundläggande problem.
- ☐ 30/7 Lö 16 Mission bland muslimer.
- ☐ 31/7 Sö 11 Korset i den kristnes erfarenhet.

20:-/kassett

Missionshotellet!

Budget 345:- (inkl. frukost)
Enkel 525:- (inkl. frukost)
Dubbel 695:- (inkl. frukost)

Bo bra och ät gott i kristen miljö!

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

Maranataförsamlingens i Stockholm ordinarie mötestider:

Tisd 12 Bibelstudium
Tisd 18 Bibelstudium
Lörd 18 Troendemöte
Sönd 11 Förkunnelse
Sönd 18 Väckelsemöte
Må, on-fr 12, to 18 - BÖN!

Se talare och eventuella ändringar i Dagens Nyheters predikoturer på lördagar, eller www.maranata.se

Adress: Se adressruta sid. 31

Radio Maranata

Väckelsekanalen i etern!

- Väckelsesång
- Predikan & vittnesbörd
- Aktuell debatt

Stockholm, 88 Mhz

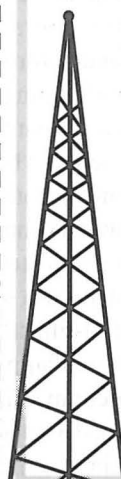
Månd-fred 8.00-8.30
Lörd & sönd 8.00-9.00
Månd & onsd 18.00-19.00

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd 21.00-22.00
Sönd 9.00-10.00

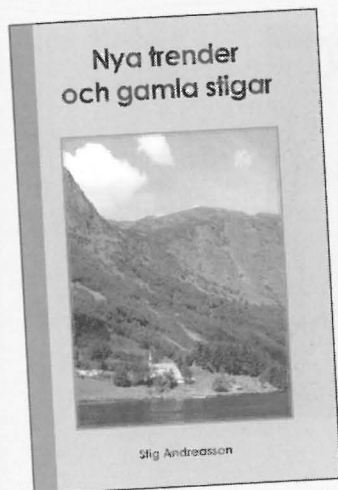
Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd 21.00-22.00

Nya trender och gamla stigar

Ny bok av Stig Andreasson

Denna bok innehåller artiklar som ursprungligen publicerats i tidningen Maranata.

Artiklarna, som i bokform är något omarbetade, spänner över ett flertal hyperaktuella ämnen och har till vissa delar redan blivit upphov till debatt och många olika reaktioner. Boken har ett viktigt budskap till alla sanningssökare och till kristna som är upptagna av den religiösa förvirringen i nutiden.

122 sidor, mjuk pärm, 49:-

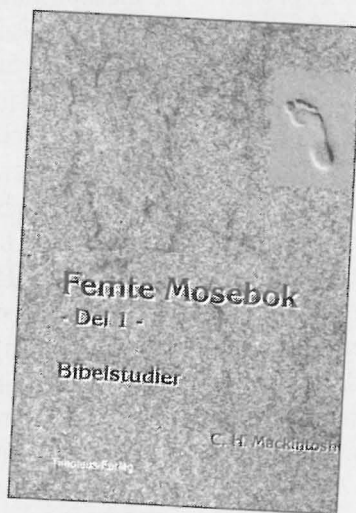
De fem moseböckerna

Av C H Machintosh

Gedigen bibelundervisning i sex delar presenteras här av den kände förkunnaren C H Machintosh. Böckerna är utgivna i ny upplaga på Timoteus-förlag, men kan också beställas från oss.

(1 Mos 352 sid, 2 Mos 416 sid, 3 Mos 408 sid, 4 Mos 532 sid, 5 Mos (1) 488 sid, 5 Mos (2) 513 sid. Alla böcker med hård pärm.)

700:- för alla 6 delar

Kontakt

OBS! Alla priser är exklusive porto.

Besöksadress: Bällsta Missions-Center, Bällstav. 100, Bromma, Stockholm. (Kommunala färdmedel: Buss 112, 113, Hpl. Solvalla)

Beställningsadress: BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34, 161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83 **Fax:** 08-98 21 39

E-post: info@maranata.se

Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

BÄLLSTA

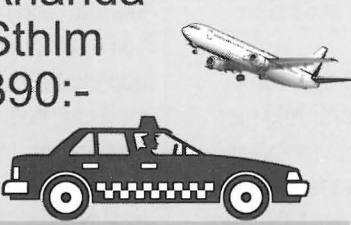
TAXI

Alltid med sitt

BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-Sthlm

390:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Böcker & musik

Nedanstående böcker är, om inte annat anges, utgivna på BMC-förlag. Mer information om dessa böcker och kassetter finns på vår hemsida.

Böcker av Arne Imsen

Pris om inte annat anges: 39:-

- ☐ Elden får inte slockna (99:-)
- ☐ Reward Babylon
- ☐ Tid att vakna
- ☐ I världen men icke av världen
- ☐ Fortsätt kampen! (59:-)
- ☐ Guds Rike
- ☐ Vedergäll Babylon
- ☐ Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian
- ☐ Kärleksfull aga eller kränkande misshandel
- ☐ Bannlyst Frihet
- ☐ Från död till liv
- ☐ Fruktad Frihet

Övriga böcker:

Gösta Karlson:

- ☐ Tillbaka till ursprunget (59:-)

Stig Andreasson:

- ☐ Nya trender och gamla stigar (49:-)
- ☐ Maktkamp (59:-)
- ☐ Möte med det övernaturliga (59:-) (Elias förlag)

(Stig Andreassons böcker finns också på norska)

C. H. Machintosh:

- ☐ Herrens tillkommelse (49:-) (Timoteus förlag)
- ☐ De fem moseböckerna (6 delar, 700:-) (Timoteus förlag)

Liveinspelade sångkassetter:

- ☐ Vi har glada bud
- ☐ Vi har glada bud (CD)
- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje...

Studioinspelade sångkassetter:

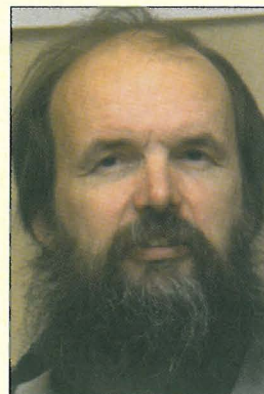
- ☐ Härligt frärlst!
- ☐ Sjungen syskon under vägen!
- ☐ Halleluja, Halleluja!
Pilgrimsskolans barn sjunger.
- ☐ Jesus lever. *Hans Lindelöw*
- ☐ Åse Andreasson synger til gitar.
- ☐ Un canto de gratitud. *Sånger på spanska av Belkys Rodriguez.*

Musikkassetter 30:-/st
Musik-CD 90:-/st

Gatan

- den oersättliga plattformen

Ur seminarium med Hans Lindelöw

Jag är rädd för internets användning. Vi kan uttrycka oss väldigt avancerat verbalt. Men det är skilt från kroppen, och därför blir det en väldigt allvarlig slagsida. Särskilt när vi kommer till det kristna budskapet. Du kan inte skilja det kristna budskapet från kroppen. Ordet vart kött.

Och jag kan aldrig åstadkomma en handpåläggning över internet. Lika litet som jag kan bjuda på ett äpple via internet. Det här är väldigt allvarligt.

Tyvärr kommer Antikrist ha stort gagn av internet.

I 1 Joh. 4 läser vi: "Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud." Hur då? "Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Jesus är Kristus, som kommit i köttet, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen." Kommit i köttet - det talar om kroppen, det talar om en hel gestalt, det talar om uttryck som är helt oersättliga. Varför kallas församlingen Kristi kropp? Vi ska alltså vittna om Jesus på något sätt som en gestalt i ord och i gärning. Men det handlar också på något sätt om vår andehämtning, vår konversation, vårt tonfall, våra rörelser - väldigt mycket som inte går att se på internet. Går det att se, så samlar tekniken ihop sin perfekta bild - men vad är det för bild? Den deformerar, ger det hela slagsida.

Jag har lagt inlägg i debatter på internet och kommunicerat rätt mycket. Men jag drar mig mer och mer för att uttrycka något verkligt väsentligt på internet. Jag upplever att ju mer väsentliga saker jag får fram på internet, dess mer säljer jag min själ. För vad då? - Ett kroppslöst budskap

som inte har något att göra med Jesu Kristi evangelium. Det som är hittills oersättligt som plattform för budskapet är gatan. Därför står det i Uppenbarelsebokens elfte kapitel om de två vittnena. Var fullgör de sin gärning? Jo, på gatan i den stora staden, där också deras Herre blev korsfäst. Vi kommer aldrig ifrån detta. Det är efterföljelsens villkor, som internet håller på att kompromissa bort. Väldigt otäckt. Jag vet inte om jag kan riktigt sätta fingret på det, men jag önskar vid Gud att vi får hjälp av honom att göra det.

Ska vi använda detta medium så att vi förstår dess begränsning? Det ter sig obegränsat. Men det innebär i själva verket en väldig begränsning. Mycket större begränsning än att bara gå ut och ställa sig på gatan och predika. Därför att det står om de två vittnena i Uppenbarelseboken: "när de har till fullo framburit sitt vittnesbörd" - det kan du inte göra på internet, därför även om du får fram det aldrig så fulländat, och man tar fram stenar för att kasta på dig, så är du osårbar. Du sitter uppe på din cybertron någonstans, osårbar och oåtkomlig. Och på det viset kan ingen *till fullo* frambära sitt vittnesbörd via internet. Det går inte.

Stefanus, däremot, gjorde det. Utan hjälp av någon modern teknik. Vi läser om det i Apg 7. Vilken oerhörd kunskap och visdom och vilken skärpa! Och när det här budskapet trängde genom, höll man för öronen och började skrika. Man tog upp stenar och började kasta på honom. Stefanus stod där, helt oskyddad, och frambar till fullo sitt vittnesbörd. Inte utan kroppen, inte utan blodet. Kan vi begå en större förbrytelse mot Jesu Kristi evangelium än att ta blodet ifrån det? Det är faktiskt det värsta vi kan göra.